

Старший єпископ ЦХВЕУ Михайло Паночко: «Зважаючи на обстановку в країні, вважаю, що Всеукраїнська Рада Церков має ініціювати зустріч із Президентом України»

Старший єпископ ЦХВЕУ Михайло Паночко вважає, що Всеукраїнська Рада Церков і релігійних організацій має прийти на допомогу Президенту України Петру Порошенку. На пере-

конання старшого єпископа, Церква як суспільний інститут, що має найвищий рівень довіри в Україні, може поділитися біблійною мудрістю та життєвим досвідом з державними мужами.

Темою для розмови керівників українських Церков із главою держави мають стати шляхи врегулювання суспільної напруги, що виникла насамперед через засилля корупції в державних уста-

новах. Корупція стала зашморгом для малого і середнього бізнесу, а також для рядових українців.

«Відвідуючи церкви в різних областях, ми чуємо багато інформації, а ще більше – запитань про те, коли

настане кінець беззаконню, що пронизує державну структуру. Тому Церква не може стояти осторонь, але повинна сказати своє слово», – впевнений Михайло Паночко.

chve.org.ua.

Королева назвала Христа Королем, Котрому вона служить

Королева Великобританії Єлизавета II у книзі, яка вийде друком напередодні її 90-ліття, розповіла про центральну роль Христа в її житті і назвала Його Королем, Котрому вона служить. Про це повідомляє Християнський мегапортал Invictory.org із посиланням на Christian Post.

Книга «Королева, що служить, і Король, Котрому вона служить» побачить світ у квітні цього року, перед 90-тим днем народження королеви Єлизавети II. Це буде невелика, гарно ілюстрована книга, в якій зібрані висловлювання королеви про її довіру Христові і про те, як віра вплинула на її особисте життя і служіння нації.

У передмові королева написала: «Я була і залишаюся вдячною вам за ваші молитви і Богові за Його незмінну любов. Я справді бачила Його вірність». Вона відзначила, що масштаби і темпи змін, які їй довелося спостерігати за час свого правління, були «воістину дивовижними», це були і перемоги, і трагедії, а нині світ переживає «жахливі страждання безпрецедентного масштабу».

Королева Єлизавета II ніколи не приховувала своєї віри, вона нерідко говорить про Христа у своїх публічних виступах і зверненнях до нації.

Співатор книги Марк Грін розповів, що поділився самою ідеєю книги з друзями, і з'ясувалося, що віра королеви цікавить абсолютно всіх, включаючи його «єврейського перукаря».

«Королева служила нам все своє доросле життя, своїм на подив по-

слідовним характером, турботою про інших і чіткою залежністю від Христа», – підкреслив він.

Тисячі церков по всій Великобританії збираються використати цю книгу як подарунок гостям під час офіційного святкування 90-ліття королеви у неділю, 12 червня.

Над виданням працюють Біблійне товариство (Bible Society), християнська організація «Надія» і Лондонський інститут сучасного християнства.

Те, що ви не зможете робити на небі

Що єдине буде мати значення через 300 мільйонів років? Скільки грошей ви заробили? На якій машині ви їздите?..

Через 300 мільйонів років значення буде мати лише одне: хто перебуває на небі, а хто – у пеклі. І якщо це єдине, що буде важливим тоді, то це має насамперед цікавити нас тепер.

серце кожного чоловіка й кожної жінки. Не важливо, як сильно люди можуть намагатися ігнорувати це почуття – воно все одно буде там залишатися. Люди підсвідомо знають, що, крім цього життя, є ще щось. Наше завдання – допомогти їм виявити, що ж чекає їх у вічності, а також розповісти, хто такий Бог і як вони можуть посвятити себе Йому і жити за Його принципами.

У той час, як ми з тою дівчиною розмовляли, із кафе вийшов один з її друзів. Він присів поряд, і вона запитала його: «Ти віриш в Ісуса? Що ти думаєш про все, що з Ним пов'язане?». Ця дівчина вже розповідала про Ісуса, а сама ж іще навіть не була віруючою!

Наприкінці нашої розмови вона запитала мене: «Ти що – Божий ангел?». Я сказав, що не можу бути ангелом: у мене є адреса, номер телефону й т. ін. По суті ж, вона сказала, що Бог торкнувся її життя, і так сталося, що для цього Він використав мене.

Як це впокорює, коли думаєш, що Творець всього всесвіту вживає просту людину, щоб посіяти Своє сіння в серцях людей, які гинуть без Господа! П'ять разів у моєму житті люди запитували мене, чи я не ангел Божий. Це трохи лякає, але коли ми робимо крок віри і, проявляючи Божу любов, сміливо проповідуємо людям Євангеліє, вони, дивлячись на наше життя, почнуть бачити Ісуса.

Я ніколи не забуду ту дівчину. Що взагалі могло спонукати мене заговорити з нею того вечора? Ось одна з причин, яка є неперорнуною істиною: я можу гарантувати, що є щось таке, чого ми не зможемо робити на небі, але можемо звершувати це на землі. На небесах ми можемо прославляти Бога й вихвалити Його, оспівувати Його в піснях. На небесах ми можемо пізнавати Боже Слово. Але на небесах ми не зможемо робити одного: ділитися своєю вірою з людьми, які гинуть без Бога.

Тому що на небесах усі віруючі. Чи усвідомлюєте ви той факт, що, зробивши свій останній подих, ви ніколи знову не зможете поговорити з невіруючою людиною? Якщо це справді так, то чи не повинна проповідь Євангелія всім людям на землі бути вашим головним життєвим пріоритетом доти, доки ви можете це робити?

Марк KEXILL.

«Треба завершити другий Майдан, третього нам не треба»

Колишній глава Української Греко-Католицької Церкви архієпископ Любомир (Гузар) критично ставиться до можливості нових революційних процесів в Україні і вважає, що необхідно докласти максимум зусиль, щоб закінчити почате під час другого Майдану у 2013 році.

«Я знаю, що деякі люди говорять про «третій Майдан», але я не бачу в ньому необхідності. Зате бачу необхідність у завершенні другого. На мою думку, другий Майдан достатньо продемонстрував нашу гідність, нашу повагу до людської осо-

бистості і до бажання творити нову Україну», – заявив ієрарх в інтерв'ю виданню «Апостроф».

За його словами, українці обирають легший шлях, критикуючи, але не завершуючи розпочате. Нинішню кризу в українському суспільстві архієпископ Любомир (Гузар) пояснює браком старання з боку українців. Це стосується як влади, так і суспільства в цілому. Винятком, на думку єпископа, є представники волонтерських організацій, які багато працюють в інтересах суспільства.

«Народ має діяти, а не чекати, що йому щось дадуть, скаржитися на владу і сидіти склавши руки. Народ має братися за роботу і коректно,

але послідовно вимагати від влади дій». За словами экс-глави УГКЦ, усім конфесіям в Україні варто докладати більше зусиль для роботи з віруючими, щоб допомогти їм впоратися з труднощами.

«Російська агресія допомогла українцям об'єднатися і створити реальну армію, без якої держава не може вважатися повноцінною. Принаймні ми починаємо бачити, куди дме вітер і чого від кого очікувати... І мені здається, що, врешті-решт, це матиме позитивний ефект. Адже іноді, щоб люди об'єдналися, потрібно таке нещастя, як війна», – наголосив экс-глава УГКЦ.

РІСУ.

«Диявол панічно боїться християнина, який співає» (Мартін Лютер).

«Помилка кожної влади в Україні - її відмежованість від народу»

Глави українських Церков та релігійних організацій висловили своє занепокоєння сучасним станом суспільно-політичного життя в Україні та ухвалили заяву з цього приводу.

Звертаючись до Президента України, уряду і парламенту, члени ВРЦіРО нагадали про досвід та усі трагічні наслідки авторитарних режимів.

Михайло Паночко у ході обговорення Заяви нагадав про ще одну проблему: «Коли ми зустрічалися із Віктором Януковичем під час Майдану, то бачили, що ці люди не чують: влада – собі, а народ – собі. Немає контакту, немає спільності з народом, і це породжує кривду в нашій державі... І сьогодні ще діє пострадянське: був Іван, а потрапив до влади – вже він Іван Іванович, уже до нього не доступишся, уже не чує, поки знизу не зіштовхнуть».

За словами старшого єпископа, сьогодні серед чиновників процвітають не тільки корупція, а й тотальне злочинство. Тому ситуація в суспільстві дуже й дуже складна. «Якщо ми виражаємо інтереси людей, нам треба сказати керівництву держави прямо в очі: «Так не можна робити!». Влада сьогодні повинна стати відкритим лицем до людей», – заявив Михайло Паночко.

Члени ВРЦіРО висловили готовність зустрітись з Президентом, Урядом, парламентськими силами, щоби донести більш детально та особисто свої застереження та позицію віруючих до керівництва держави.

ЗАЯВА

ВРЦіРО щодо суспільно-політичної ситуації в Україні

Всеукраїнська Рада Церков і релігійних організацій як одна з найбільших інституцій громадянського суспільства України висловлює своє занепокоєння сучасним станом суспільно-політичного життя в Україні.

Ми звертаємось насамперед до гро-

старший єпископ ЦХВЕУ Михайло Паночко звернув на цей момент увагу під час чергового засідання Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій, що відбулося у Будинку митрополита «Софії Київської» 1 березня 2016.

мадянського суспільства – всього народу України з проханням про усвідомлення реальностей сучасного буття нашої держави, про критичність, але водночас – про розсудливу відповідність у сприйнятті дійсності, а також про добре прогнозування наслідків дій чи бездіяльності. Окрім Божого благословення, про яке віруючі підносять ревні молитви, нам усім особливо необхідні сповнене любові серце і тверезе розуміння для прийняття правильних рішень. Пам'ятаймо, що наша сила – в єдності та наполегливості роботи кожного на своєму місці. Постійні чвари, суперечки та марні сподівання на те, що хтось приїде і зробить за нас нашу роботу, лише ослаблюють Україну.

Ми звертаємось до політиків усіх політичних напрямів та формувань, а також

до державних урядовців найвищого рівня зі словами перестороги від невластивого їхньому станові, а особливо небезпечного у такий важкий для країни час політиканства. Будь-яка гонитва за політичними рейтингами та збагаченням, що ставить власні інтереси понад спільне благо народу, є порушенням Божого Закону та глибоко аморальною справою перед зубожілим і вкотре розчарованим народом. З тривогою мусимо констатувати, що нищівні для державного організму корупційні схеми, які знищили державні інституції за старої влади, продовжують існувати і продовжують свою вбивчу дію. Це також реальна загроза самому існуванню незалежної Української держави. Тому закликаємо політиків бути не лише тими, хто дбає про рейтинги та най-

ближчі вибори, але справжніми державними діячами, що дбають про Україну, слухають і чують думки народу, дбають про нього та майбутні покоління, в тому числі на довгу перспективу.

Просимо вас, особливо у цей важкий і загрозливий для України час, припинити дбати про вузькопартійні інтереси та власне матеріальне збагачення. Політичні чи фінансові рейтинги є такою ж марнотою, як і все скороминуще та швидкоплинне на цьому світі, бо справжнього щастя вони не приносять нікому. Лише у служінні спільному благу криється правдиве Боже покликання кожного відповідального політика і джерело щастя та благословення як для нього самого, так і для всього народу.

Пам'ятаймо й про позицію наших міжнародних партнерів, які наполегливо і аргументовано закликають усіх нас до швидких і ефективних реформ та передусім до боротьби з корупцією, котра знищує нашу державу зсередини і зводить нанівець усі програми міжнародної допомоги.

Звертаємось до Президента України як гаранта соборності нашої держави і конституційних прав та свобод її громадян, а також до українського Уряду та парламентських сил: маючи за плечима досвід та усі трагічні наслідки авторитарних режимів, наш народ з боєм та тривогою сприймає будь-які ознаки зосередження надмірної влади в одних руках. Ви всі покликані не допустити повторення такого небезпечного розвитку подій. На нашу думку, лише здоровий баланс між усіма гілками влади – законодавчою, виконавчою та судовою, який, зрештою, передбачений нашою чинною Конституцією, а також відповідальне ставлення кожного до своїх обов'язків будуть надійною запорукою сталого демократичного розвитку України, здійснення масштабних реформ та реальної боротьби з корупцією.

Як невід'ємна частина громадянського суспільства ми, очільники основних Церков та релігійних організацій України, висловлюємо готовність зустрітись з Президентом, Урядом, парламентськими силами, щоби донести більш детально та особисто наші та наших вірних позиції і думки.

Нехай на нас усіх і на Україні перебуває Боже благословення!

Київ, 1 березня 2016 р.

Сутність гендерного виховання підростаючого покоління у державних школах та вишах

Активне упровадження гендерної ідеології у суспільну свідомість відбувається завдяки гендерному вихованню дітей та молоді. Гендерна освіта та виховання підростаючого покоління передбачають систематичне навчання, пропаганду й поширення гендерних знань і культури, заохочення гендерної самоосвіти.

На відміну від гендерного виховання, національне ставе виховання, що переважно увібрало християнські цінності, – це процес оволодіння підростаючим поколінням моральною культурою у сфері взаємин двох статей: чоловічої і жіночої. Зокрема це виховання культури дружби та кохання; формування в молоді критичного ставлення до тенденцій масової культури щодо питань кохання, сім'ї, взаємин людей протилежних статей, які не відповідають особливостям національної культури. Це значить пізнавати, відновлювати й оберігати національні моральні цінності в царині кохання, батьківства, материнства й дітнородження та священного ставлення до продовження людського роду.

Відтак вітчизняне ставе виховання орієнтується на високі духовні ідеали, що забезпечує стриманість у ставлених відносинах, вірність у коханні і в родинному житті.

Нині виникло протиріччя між високими духовними ідеалами

ставевого (родинного) виховання українського суспільства та постмодерністськими ідеями толерантності та вседозволеності гендерних освітніх технологій.

На практиці це означає існування в системі виховання підростаючого покоління подвійного стандарту, взаємовиключних цінностей, подвійної моралі – національної родинної та гендерної.

Гендерне виховання несе ідеї, спрямовані на руйнування традиційних національних та морально-релігійних основ нашого суспільства і суперечить ст. 29 «Конвенції про права дитини», яка підтверджує її право на виховання в дусі традицій свого народу.

Ось які гендерні технології використовуються у вихованні підростаючого покоління:

– Поширення інформації в садочках, школах та вишах, що пропагує різні сексуальні ролі, толерантність, різні типи сімей у вигляді боротьби з застарілими (консервативними, традиційними) гендерними стереотипами.

– Послідовна та цілеспрямована трансформація образів людей різних статей в навчальній літературі, мультфільмах, фільмах тощо.

– Нав'язування дітям дій (іграшок, одягу тощо), не характерних для їхньої біологічної статі.

– Секспросвітництво в садочках, школах та вишах (на заняттях з предмета «Основи здоров'я», «Гендерна освіта» тощо).

Зазначимо, що у США та країнах ЄС заохочується залучення представників спільноти ЛГБТ до виховної роботи з учнівською та студентською молоддю; залучення молоді до участі у гей-парадах.

Цілком очевидні наслідки гендерної ідеології у вихованні дітей – це моральне і інтелектуальне розбещення дітей і молоді, насилля серед неповнолітніх, погіршення стану здоров'я, що становить реальну загрозу національній безпеці України.

Інтелектуальне розбещення дітей проявляється у цинічних бесідах з ними на сексуальні теми, використанні в навчально-виховному процесі літературних творів, зображень, що пропагують гомосексуальний спосіб життя, залученні або примушуванні дітей до участі у діях (іграх, проектах), що не відповідає їхній біологічній статі. Викликає занепокоєння насиченість змісту освіти інформацією про ВІЛ, що може провокувати передчасний інтерес до ставевого життя.

Просування гендерної ідеології в освіті здійснюється і через моральне розбещення дітей. Психологи стверджують, що почуття інтимного сорому у дитини – це вагомий та невід'ємний показник норми психічного і духовного здоров'я. І навпаки, відсутність або спотворення почуття інтимного сорому – це показник серйозних психіатричних порушень.

Під численними масками – «Де-

мократія», «Свобода», «Гендерна рівність», «Полікультурне виховання», «Валеологічне виховання» відбувається цілеспрямована і послідовна індоктринація гендерної ідеології, сексуалізації дітей з наймолодшого віку як прояву їхньої «свободи».

Кожен може обирати свою індивідуальну концепцію життя, але діти не мають достатнього життєвого досвіду, щоб розрізняти добро і зло, прекрасне і потворне, істинне і фальшиве. Насправді гендерні ідеології під свободою совісті на практиці розуміють свободу від совісті.

Ще одним небезпечним наслідком гендерного виховання підростаючого покоління є розлади сексуальної самоідентифікації у дітей та фізичне розбещення – провокування до непристойних дотиків, які викликають ставе вбудження, мастурбацію, задоволення ставевої пристрасті неприродним способом тощо.

І ось маємо плоди гендерного виховання:

– Ранній початок ставевого життя. За даними статистики, до досягнення віку 17 років практичний досвід ставевого життя визнали більше половини хлопців (55%) та кожна третя дівчина в Україні (34%). Середній вік ставевого дебюту серед дівчат – 13,7 років, хлопців – 13,3 років.

– Рання сексуалізація підлітків має прямий зв'язок з поганою успішністю, злочинністю, шкідливими звичками (куріння, вживання

алкоголю), нервово-психічними розладами, сприяє розвитку підліткової депресії і може призвести до суїциду. Встановлено, що підлітки з гомосексуальною поведінкою здійснюють спроби суїциду в чотири рази частіше.

– Зростання кількості підлітків із венеричними захворюваннями (сифіліс, гонорея), що нерідко є причинами передракових і онкологічних станів, а також безпліддя. Майже десята частина всіх вікових груп опитуваної молоді в Україні (за даними соціологічних досліджень) має протягом року від трьох до п'яти партнерів, ще 2-3% – 6-10 партнерів.

У США, де значно раніше, ніж в Україні, почали практикувати гендерне виховання, Національний центр з контролю за захворюваннями та їх запобіганням оприлюднив невістну статистику: одна з чотирьох дівчат-підлітків в США має хворобу, що передається ставевим шляхом.

– Збільшення кількості абортів серед неповнолітніх. За офіційною статистикою це дві тисячі абортів щороку.

– Зруйновані сім'ї та подружні зради. Україна лідирує за кількістю розлучень серед європейських країн. Від 52% до 62% розлучень в Україні припадає на молоді сім'ї.

Тому змістом державної політики у сфері освіти має стати захист підростаючого покоління від інформативної шкоди їхньому здоров'ю та розвитку. На наш погляд, виникла гостра потреба популяризації християнських цінностей в процесі виховання дітей.

Зоя ХИТРА.
Кандидат педагогічних наук,
викладач анатомії та фізіології
людини Київського університету
ім. Б. Грінченка.

На Сімейному форумі у Києві обговорювали, як зробити українські сім'ї щасливими

26-27 лютого у Києві з ініціативи Альянсу «Україна за сім'ю» відбувся Сімейний форум. Два дні насичених лекцій, обговорень, дискусій об'єднали понад два десятки спікерів та немало учасників з різних регіонів України. Священнослужителі, психологи, юристи, біологи, громадські діячі, сімейні консультанти обговорювали шляхи поліпшення сімейного становища в Україні, а також принципи, за допомогою яких можна зробити сім'ю щасливою.

«Дуже важливо говорити про сім'ю належним чином, – впевнений один із організаторів Форуму Владислав Сила. – Сім'я – це не просто спільне проживання. Вона має свої соціальні, економічні відповідальності. І ми два дні навчалися у професіоналів, як правильно будувати сімейні зв'язки. Організовуючи такі заходи, ми хочемо, щоб якомога більше людей почули про постулати, які допоможуть їм прожити щасливе подружнє життя».

Перший день був дуже практичним. Учасники почули виступи на теми, з якими в сімейному житті стикається кожне подружжя: «Підготовка до шлюбу», «Діти», «Конфлікти», «Ролі в сім'ї». На першу тему

говорили сімейні консультанти з великим досвідом Геннадій та Міна Подгайські, Юрій та Тетяна Соколовські. Про аборти і цінність людського життя від моменту зачаття нагадала голова Благодійного фонду «За гідність людини» Геня Самборська.

Про виховання дітей розповіли багатодітні батьки: пастор Слов'янської церкви «Добра звістка» Петро Дудник, вчитель-євангеліст Ростислав Шкіндер та сімейний психолог Марина Сила. Говорили про ті стовпи, на котрих потрібно будувати виховний процес. У дискусіях та обговоренні спільними зусиллями виділили п'ять головних пунктів: молитися за дітей, благословляти їх, цікавитися їхнім життям, фізично проявляти

любов – обнімати і цілувати не менше семи разів щодня, бути прикладом у всьому.

Як вирішувати конфлікти у сім'ї навчали декан факультету психології при Київському інституті бізнесу та технологій, мати-героїня шести дітей Людмила Гридковець, психолог-консультант, викладач Української євангельської теологічної семінарії В'ячеслав Халанський, засновник Центру розвитку сім'ї ІМ Family в Черкасах, сертифікований коуч-консультант Станіслав Гурський.

Погодилися на тому, що конфлікти неминучі, але одні з них приносять збудовання стосунків (якщо їх правильно пройти), інші навпаки – руйнують. Три правила, які допоможуть пройти конфлікти: вислухати співрозмовника, налагодити зворотній зв'язок (уточнити, чи все ти правильно зрозумів) та попросити дозволу на висловлення власної думки.

Сесію «Ролі в сім'ї» проводили експерти сімейної тематики: професійні консультанти Юрій та Тетяна Соколовські, відповідальний за сімейний відділ у ВСЦ ЄХБ, сімейний консультант Станіслав Грунтковський та голова Міжнародного центру батьківства, засновник громадської ініціативи «День батька» Олександр Марченко. Зазначили, що найголовніша потреба чоловіка – це повага та підтримка дружини, а потреба дружини – ніжність і любов.

«Я думала, що буду ділитися на Форумі своїм досвідом, але тут почула стільки

нового!» – із захопленням ділиться враженнями від Форуму учасниця Світлана Лещенко, консультант Благодійного фонду «Дар життя».

Другий день Форуму був присвячений темі участі суспільства, громади та Церкви у формуванні сімейної політики в Україні. Своїми доповідями поділилися: голова Громадянського руху «Всі разом!» Руслан Кухарчук, доцент Українського католицького університету Петро Гусак, доктор юридичних наук Марина Медведєва, кандидат медичних наук Володимир Медведєв, кандидат юридичних наук Олена Львова та кандидат філософських наук, голова комісії УГКЦ в питаннях сім'ї Богдан Тимчишин.

Говорили про ті загрози для здорової сім'ї, які останнім часом постають у державі: поширення пропаганди ЛГБТ, впровадження законопроектів, націлених на руйнування сім'ї як союзу чоловіка та жінки, а також ювенальна юстиція.

Поряд із цими проблемами, лівова частка вирішення яких залежить від держави, є й проблеми внутрішнього характеру. Зокрема Владислав Головін розповів про «Ціну безбачення». Засновник Fathers Club зазначив, що батько у сім'ї може бути відсутній емоційно – коли він майже не проводить часу з дітьми, не цікавиться їхнім життям та не займається вихованням. Наслідки такого, за словами спікера, – руйнівні. Для хлопчиків це бунтарство, призвичаєння до алкоголю та наркотиків, для дівчат – ранні статеві відносини, аборти, низька самооцінка тощо.

Різні сімейні організації ділилися проектами на найближчий рік. А це «Тиждень подружжя», новий проект, який вперше відбудеться в Україні, – Outback, романтична подорож в Карпати на п'ять днів «Рапсодія любові», соціальний фестиваль «Всі разом – за сім'ю!», День батька.

Організатори планують зробити Сімейний форум щорічним, а тому наступного разу зберуться наприкінці лютого 2017 року.

Олена БОНДАРЧУК.

Знехтувана практика Ісуса

Служіння Ісуса Христа — найкращий приклад служіння Богові. Воно повністю відповідало Божій волі і мало вплив на весь світ. Сьогодні часто згадуються слова Ісуса, проповіді, притчі, способи зцілення і вигнання, але було щось в Його житті, про що говорять мало.

Ісус жив у Капернаумі. З іврити назва цього поселення буквально перекладається як «містечко Наума». Його площа – всього шість гектарів. Населення його могло налічувати 1-1,5 тисячі чоловік. Тут Ісус зцілював тещу апостола Петра, воскресив дочку Яіра і вчинив багато інших чудес. У Капернаумі Ісус покликав Своїх апостолів – Петра, Андрія, Івана, Якова і Матвія.

«А як вечір настав, коли сонце зайшло, то стали приносити до Нього недужих усіх та біснуватих. І все місто зібралося перед дверима. І Він уздоровив багатьох, на різні хвороби недужих, і багатьох демонів повиганяв. А демонам не дозволив Він казати, що знають Його. А над ранком, як дуже ще темно було, уставши, Він вийшов і пішов у місце самотнє, і там молився» (Мр. 1:32-35).

Ісус після такого насиченого служіння встав затемна, щоб піти в безлюдне місце і там помолитися.

Після того, як учні повернулися з місії, Ісус відправився з ними в пустинне місце, щоб ті відпочили. Але вони не змогли відпочити, адже кількатисячний натовп вже очікував їх на березі. Ісус навчав тих людей і пізно ввечері звершив чудо з примноженням хлібів. Потім Він відправив учнів на інший берег озера, а Сам пішов молитися.

«І Він їх відпустив та й пішов помолитись на гору. А як вечір настав, човен був серед моря, а Він Сам один на землі. Коли ж Він побачив, як вони веслуванням мордуються, – бо вітер їм був супротивний, – о четвертій сторожі вночі підійшов Він до них, по морю йдучи, і хотів їх минувати» (Мр. 6:46-48).

В ту епоху години від заходу до сходу сонця ділили на чотири сторожі: з 18 до 21 години, з 21 до 24 години, з опівночі до третьої години, з третьої до шостої ранку. І Ісус після такого нелегкого служіння не залишився на рівнині, а вирішив піднятися на гору, щоб помолитися там.

Таке ставлення до молитви в безлюдному місці не було випадковістю в житті Ісуса, це було Його постійною практикою. Ісус часто проводив час в безлюдних місцях і там молився.

«А чутка про Нього ще більше пішла, і багато народу приходило слухати та вздоровлятися від Нього з недугів своїх. Він же відходив на місце самотнє й молився» (Лк. 5:15-16).

Саме цю практику найменше наслідують сучасні послідовники Ісуса. Нині люди мають зручні місця для роботи, для служіння, але часто не мають зручного місця для молитви. Люди настільки оточили себе роботою і служінням, що не залишилось вільного місця для усамітнення з Богом. Робота і служіння заповнили весь простір в наших домах, і там не залишилось тихого місця для молитви.

Усі сучасні засоби комунікації створені, щоб інформувати користувача. Соціальні мережі постійно повідомляють своїх користувачів про якусь активність і переміни. Сучасна людина безперервно чимось занепокоєна або захоплена. Це одна з причин, чому нині такий низький духовний рівень, така низька здатність ясно розуміти Божі плани і чітко чути Його голос.

Створено Асоціацію євангельських студентів

Ініціативна група молодіжних лідерів та служителів Церкви ХВЕ України створила Асоціацію євангельських студентів, перша зустріч якої відбулася 29 лютого у Львові в церкві «Голгофа», – повідомляє кореспондент РІСУ Ірина Наумець.

Близько 150 студентів із львівських вишів побували на зустрічі і могли заповнити анкети-засвідчення на вступ до Асоціації, яка діятиме як громадська організація. Як зазначають організатори, студентське об'єднання буде проводити у вишах дискусійні клуби, зустрічі з різними фахівцями та викладачами з-за кордону, а також ініціюватиме екологічні проекти на місцевому рівні. У своїй діяльності Асоціація тісно співпрацюватиме із Східноєвропейським лідерським форумом та громадською організацією «Християни для України». «Мета Асоціації євангельських студентів – згуртувати студентів у спільноту, щоб їм було легше відстоювати християнські цінності у вишах, де вони навчаються. Наодинці важко боротися з корупцією, а разом це легше зробити, – розповідає один із координаторів проекту, відповідальний за молодіжний відділ обласного об'єднання церков ХВЕ Львівщини Іван Білик.

За його словами, Асоціація допоможе студентам почуватися залученими і впливати на середовище, організовуючи загальнохристиянські проекти – «За чистоту дошлюбних стосунків», «За щасливі сім'ї», «Тверезу націю», місцеву толочку тощо.

Голова Східноєвропейського лідерського форуму Ярослав Лукасик бачить розвиток Асоціації у трьох напрямках – допомога

євангельським студентам в самоідентифікації, формування християнського світогляду в університетському середовищі і поширення християнської парадигми в різних сферах знань через викладання лекцій відомими професорами.

«Університети – це найбільш стратегічне місце на землі, бо тут є люди, які творять історію, – наголосив він. – Такі люди мають християнський світогляд, а не просто говорять про свою віру в Бога, є професіоналами своєї справи і готові інвестувати у навчання, а також прагнуть мати характер Христа».

Як зауважив декан заочного відділення Львівської богословської семінарії Михайло Хром'як, християни покликані воювати не проти чогось, а за щось: «Спочатку об'єднаймося, а тоді почнемо діяти. Християнство – це не доктрини чи богослов'я, а цінності Христа, які треба доносити всюди – у державні установи, школи та університети».

Асоціація євангельських студентів планує проводити зустрічі щомісяця і вже складає план дій на наступний рік. Зокрема, доктор філософії релігії Брюс Літл читатиме лекції в Академії мистецтв та Національному лісотехнічному університеті Львова. У квітні лекції з юриспруденції студентам львівських вишів прочитає американський правник Джим Дейвідз. chve.org.ua.

Магічна спокуса

Спробувати заборонений плід — найдавніша і наймогутніша спокуса. Що недоброго в тому, якщо я раз-другий відкрию книгу про ворожіння? Як це зашкодить мені? Хто взагалі має право обмежувати мою свободу пізнання!

Біда в тому, що варто лише так мудопитливо почати ту книгу читати — як пастка зачиняється. Зупинити процес пізнання так само важко, як вибратися із трясовини на сухий берег. Рідко кому це вдається — у відповідь на кожний порух болото ще більше поглинає бранця. Від простої цікавості до загибелі — лише мить.

Поверхневий інтерес призводить до того, що незабаром людина відчуває: магія їй необхідна, як повітря чи вода. Жити без цього вже неможливо. Людина вибирається сходянками посвячення, думаючи, що прямує вгору. А насправді все глибше занурюється в болото.

Сьогодні немає ніяких проблем з передачею і поширенням окультистичних знань. Сатана використовує всі технічні новинки, засновано багато найрізноманітніших шкіл і курсів з підготовки магів, астрологів, космопсихологів, екстрасенсів, ясновидців і ворожитів. Кожен, хто досяг чогось в окультистичному пізнанні, вважає за діло честі відкрити свої курси, де за помірну плату готовий ділитися досвідом, а заодно й готувати собі зміну, щоб традиція не переривалася.

І всі ці школи і класи не могли би існувати, якби не гіпнолізм фрази: «Ти можеш все!». Можеш навчитися володіти навиками викликання духів і управління ними, можеш впливати на волю людей.

Зазвичай навчання дає основи володіння тілом і психікою — це своєрідний практикум щодо розвитку паранормальних здібностей, які, як стверджують вчителі, є у всіх людей. Учні, керуючи своїм тілом і думками, з радістю починають розуміти, що

вони справді «щось можуть».

Але до засвоєння глибинних таємниць ще далеко. Тому випускники ворожитських коледжів починають мріяти про інститути чи академії. Так починається гонитва за таємними знаннями, за досягненням невидимого, ірреального, аномального і надприродного. Це змагання з темними силами, яке людям ніколи не виграти, в якому вони втрачають здоров'я, здоровий глузд, а нерідко й саме життя. А підігріває його горде «я можу».

— На курсах мені відкрили третє око, — жаліється одна з таких азартних «гонимців». — Але тепер я боюся жити, моє життя перетворилося на справжній жах.

— А навіщо ви пішли на ті курси? — Цікаво було — а раптом зможу ворожити...

І зрозуміло, для чого це їй потрібно. Життя змінюється чарівним способом. Багатодітна, побита життям мама миттєво з нещасної жінки перетворюється на впливову персону, над головою якої — німб слави великої цілительниці і спасительниці. Шкільний вчитель літератури чи невдалий велосипедист стають повелителями доль тисяч людей, що можуть зняти чи навести вроки.

Тоді газети напишуть: «Найсильніша потімственна ворожитка. Повністю усуне суперника». «Ворожит вуду. Будь-який вплив з гарантією!». «Приворожу, допоможу, коли інші не допомогли!». «Швидко повернення коханих на все життя!». «Найвищі досягнення тільки у парапсихолога!». Почитайте ці оголошення в безплатних газетах — скільки зазнайства і похвальби в них. І скільки ж брехні.

Приклад багатодітної мами не абстрактний, а цілком життєвий. Була така в радянський час. Про неї вже тоді газети писали як про найбільш свідому радянську багатодітну маму, яка займається не лише тим, що ледь не щороку приводить на світ дитя, а й, незважаючи на це клопітке діло, бере активну участь в громадському житті, що служило тоді міркою найвищої цінності в людині. До того часу в мамі було де-

сятеро дітей, вона справедливо називалася матір'ю-героїнею і при цьому ніколи не пропускала засідань комітету багатодітних матерів мікрорайону, міських конференцій, лікарських симпозіумів в масштабах всієї країни, незмінно відвідувала усілякі лекції, колоквиуми з проблем пренатального розвитку дитини, інші заходи, куди їй охоче запрошували ... Цієї громадської діяльності назбирувалося чимало.

І зрозуміло, що була вона на видноті, статті про неї рясніли веселковими описами щасливого материнства і дитинства, можливими тільки в радянській державі. У тих статтях було все, окрім деяких деталей, таких, скажімо, як постійні хронічні хвороби десяти дітей і того, що двоє діточок постраждали від родових травм і потребували серйозної медичної допомоги, яку їм ніхто не надавав. Газетні публікації замовчували, як обходилася сім'я без мами, коли та безперервно десь засідала. Хто готував їм їжу, обпірав, ходив у магазини...

Ні слова не йшлося й про щасливого батька сімейства — військово-службовця, котрого вкрай рідко бачили вдома. Вважалося, що він дуже зайнятий по службі. Однак і на службі його часто розшукували по кілька днів. А коли знаходили, то він виявлявся таким п'яним, що не здатний був розрізнити дня від ночі.

Щодо будь-якого іншого військово-службовця були би вжиті найрадикальніші заходи — звільнення. Але вигнати багатодітного батька з армії, нехай навіть непробудного п'яницю, ніхто не наважувався. Більше того, йому співчували, адже всім було відомо: обзадовитися такою купою дітей офіцер не хотів, це було бажання його дружини, яка не заспокоїлася, поки не народила десяту дитину, щоб одержати орден «Мати-героїня». Від цього він безпробудно пив і кілька разів намагався покінчити життя самогубством.

Діти великої сім'ї фактично були кинуті напризволяще і турбувалися про себе, як могли. Частина цих турбот про них взяла на себе державна, яка завжди охоче бралася за виховання будь-яких дітей, навіть навмисне відбирала їх у батьків з різних причин і приводів. Зокрема, об'являючи батьків ворогами народу і розстрілюючи.

Радянська держава пристрасно бажала бути вихователем дітей, відправляючи їх в різні дитячі табори, муштруючи їх так, як їй це було вигідно ідеологічно. Ось тільки чомусь ці діти, виростаючи, почувалися неповноцінними, знедоленими, не вміли справлятися з життям, над ними чорною хмарою висіла загроза тюрми і таборів уже іншої якості — виправних колоній.

Так сталося і з дітьми з цієї багатодітної сім'ї, яких при батьках виховувала держава. Першим попався на розбої і грабежі старший син, коли йому було 16 років. Оскільки діяв він не сам, а в банді, одержав великий

термін, але сидів небагато, вийшов за амністією. Двоє інших синів (а в сім'ї було восьмеро хлопчиків і двоє дівчаток) пішли слідами старшого. Було від чого матері схопитися за голову. А держава в цей відповідальний момент кинула її напризволяще, бо розвалилася і змущена була рятувати саму себе. Мама заметушилася в пошуках виходу.

... У розпалі перебудови, коли хвиля екстрасенсів уже накрила країну з головою, на представницькому зібранні знаменитих ворожитів і чарівників появилась імпазантна дама. На візитці золотими літерами зазначалося ім'я, яке — треба ж такому бути — збіглося з іменем тої самої багатодітної матері, що колись мандрувало з газети в газету. Ось тільки тепер воно було прикрашене іншими титулами, які засвідчували, що перед нами зовсім не мати-героїня, а великий екстрасенс, президент якогось цілительного товариства, магістр парапсихологічних наук...

Збіги на цьому не закінчувалися. Новоявлена президентша, як і колись багатодітна мама, дуже любила великі представницькі зібрання, любила купатися в променях слави, коли про неї говорили і писали із захопленням і хвалою. При ній на службі перебувала журналістка, яка й займалась літописом нинішніх подвигів багатодітної мами.

Особливо часто у своїх статтях вона використовувала історію про те, як мама відвідала Вангу, і велика сліпа побачила в ній дар лікування найтяжчих недуг, у тому числі п'янства і наркоманії. На чому тепер мама й спеціалізувалася, маючи великий фінансовий успіх.

Але про те, що трапилося з десятима дітьми і чоловіком-п'яницею, навіть не згадувалося. Схоже, зірка магії, що зійшла на небосхилі, була зовсім вільна й одинока.

Дорога в новий, сяючий славою світ почалася для неї, як і для багатьох інших, з хвали і запитання: «А може, я зможу?». Ванга підтвердила: можеш-можеш, вперед, без страху і сумнівів. І вона покинула свою велику нещасну сім'ю й кинулася без страху і сумнівів знімати будь-яку недугу і відвертати замовляння, позбавляти від алкоголізму і наркоманії, лікувати рак і СНІД, перемагати епілепсію.

Заробила грошей, здобула популярність, не підозрюючи, що за це доведеться платити ціну. У її життя увійшов жах, вона нарешті зрозуміла, що не вона керує силами темряви, навпаки, вони отримали над нею владу.

Тих, хто бачить у чаклуванні джерело доходу, диявол заохочує, підігріває в них бажання заробити якомога більше грошей, а разом з цим здобути славу і владу.

Бажання грошей і слави — стародавній союз, і про нього говориться в Біблії. Згадаймо про новозаповітного Симона — персонажа Дій святих апостолів. Він називав себе великим і вимагав за свої чаклунські дії грошей. Люди віддавали йому

свої маєтки, і він збагачувався (див. Дії 8:9-11).

У Біблії можна побачити немало прикладів таких ворожитів, жерців, заклинателів. Ще одна історія з Дій святих апостолів розповідає про служницю, одержиму духом вішунським, котра «ворожитвством своїм давала великий прибуток панам своїм» (див. Дії 16:16-25).

Але зауважмо один момент: цей вішунський дух говорив про божественну силу апостола Павла, який звивав народу спасіння через віру в Ісуса Христа. Нині часто люди обманюються тим, що ворожка, до якої вони прийшли за допомогою, шепоче молитви, а на стінах висять ікони. Це обман. Вішунський дух, який говорив через ту бідну дівчину, визнавав істинність слів Павла, але через це не переставав бути духом нечистим. Павло Іменем Ісуса наказав тому духові покинути дівчину, і той не міг не послухатися. Це чудо вказує на можливість такого звільнення для всіх, хто повірить у спасительну жертву Христа.

Але що читаємо далі? Помста сильних світу цього не заборилася. «А пани її, побачивши, що пропала надія на їхній прибуток, схопили Павла й Силу і потягли їх на ринок до старших». Там їх сильно побили і, закувавши в кайдани, кинули до в'язниці.

З того часу мало що змінилося. Такі пани процвітають і нині. Жоден ворожит не буде працювати безплатно. Ворожба, народне цілительство — це бізнес дуже прибутковий — на фоні зростаючої кількості хворих, кризи офіційної медицини і готовності народу вірити в чудеса як єдиний спосіб змінити їхнє життя. Один підприємець, який думав, куди вкласти гроші, зізнався, що рентабельність народного цілительства — 500 відсотків. Вкладаєш тисячу доларів — отримуєш п'ять тисяч. Головне — відкопати в глибині бабку-дикунку. Решта — діло техніки: охорона, зал, розкрутка, реклама...

Відкрийте будь-яку безплатну газету — і ви переконаєтеся у щільності ринку таких послуг. Десятки оголошень обіцяють миттєве зцілення, вирішення життєвих проблем завдяки послугам магів, езотеричних психологів, шаманів, знахарів, біоенергетиків і парапсихологів. Пишні титули вже нікого не дивують — скільки нині самозваних академіків, президентів і магів.

І багато людей потрапляють на їхні вудочки. Легко обманути тих, хто готовий обманюватися. Не треба докладати ніяких зусиль, не треба нічого міняти в житті.

Ісус Христос закликає: «Шукайте ж найперше Царства Божого і правди Його — а все це вам додасться» (Мт. 6:33). Додасться все, що нам потрібно, адже «знає Отець Ваш Небесний, що всього того вам потрібно» (Мт. 6:32). А ми шукаймо Бога, шукаймо Його волі у своєму житті — і ніякі сили зла не матимуть над нами влади.

Г. СУЛЬЖЕНКО.

Віддала все, що мала

Продавець стояв за прилавком своєї крамниці і неуважно дивився на вулицю. Маленька дівчинка підійшла до вікна і буквально прилипла носом до скла вітрини. Її очі заблищали від захвату, коли вона побачила те, що шукала. Вона зайшла до середини і попросила, щоб їй показали намисто з бірюзи.

— Це для моєї сестри. Ви можете гарно загорнути його? — попросила дівчинка.

Господар з недовірою подивився на неї і запитав:

— А скільки в тебе грошей?

Без тіні вагання дитина витягнула з кишені хусточку,

висипала з неї все, що там було, і запитала, щасливо усміхаючись:

— Цього вистачить?

Там було всього кілька дрібних монет. Але дівчинка з гордістю продовжувала:

— Знаєте, я хочу подарувати це своїй старшій сестрі. Відтоді, як померла наша мама, сестра турбується про нас, а на себе в неї не залишається часу. Сьогодні день її народження, і я впевнена, що вона буде щаслива, коли побачить таке гарне намисто: воно дуже пасуватиме до кольору її очей.

Чоловік взяв намисто, пішов вглиб крамниці, приніс футляр, поклав туди бірюзу, огорнув синьою стрічкою, зав'язав бантик.

— Тримай! — сказав він дівчинці. — І неси обережно!

Дівчинка вибігла щаслива і підстрибком побігла до дому.

Робочий день надходив до кінця, коли поріг тієї ж крамниці переступила якась дівчина. Вона поклати на прилавок знайомий продавцеві футляр і окремо обгортковий папір і розв'язаний бантик.

— Це намисто було куплене тут? Скільки воно коштує?

— О! — сказав господар крамниці, — вартість будь-якого виробу в моїй крамниці — це завжди конфіденційна домовленість між мною і клієнтом.

Дівчина заявила:

— Але в моєї сестри було лише кілька монет. Це намисто зі справжньої бірюзи, адже так? Воно повинно коштувати дуже дорого. Це нам не по кишені!

Чоловік взяв футляр, з великою ніжністю і теплом відновив упаковку, вручив дівчині і сказав:

— Вона заплатила найвищу ціну... Більше, ніж міг заплатити будь-який дорослий: вона віддала все, що мала.

ВІРУЮ

Як навчитися послуху

«Ваша слухняність дійшла до всіх...» (Рим. 16:19)

Таке непопулярне слово – послух, але таке бажане, коли йдеться про послух нам: щоб роботодавці прислухалися до наших бажань, щоб діти слухалися з першого разу, чоловік чи дружина реагували на кожен порух, а батьки допомагали в досягненні усіх бажань.

Біблійний принцип навчає: поведься з людьми так, як ти хотів би, щоб вони поводитися з тобою. Отож насамперед треба самому навчитися послуху.

Протилежна до слухняності риса – свавілля. Це самочинні дії при нехтуванні думки й волі інших. Девіз життя таких людей – як хочу, так і живу або: сам знаю, що мені робити, і не треба мене вчити. Свавілья – це зневага, це самостійний вибір, кого поважати, а кого зневажати, що вважати правильним, а що – ні. Свавілья завжди призводить до конфліктів. Свавілья – це право для обраних робити те, що вони хочуть, і обов'язок усіх інших із цим миритись.

Взірець послуху

«Він упокорив Себе, бувши слухняний аж до смерті, і то смерті хресної...» (Фил. 2:8)

Ісус поєднав у Собі дві, на перший погляд, несумісні речі: сутність Бога й послух іншим. Людям, які отримують владу, не притаманно слухатись. Вони мають здатність тільки управляти. Ісус, будучи Господом усього, умів слухатись.

Саме послух привів Ісуса на Голгофу. Його туди ніхто не примушував. Коли римський намісник в Ізраїлі Понтій Пилат сказав Ісусові, що має владу відпустити Його або розп'ясти,

Ісус відповів, що в нього немає жодної влади над Ним. Та й сам прихід Христа на землю був Його добровільним вибором.

Слухняність Христа до останнього подиху життя на землі, до смерті на хресті – це добровільний вибір, який приніс людству спасіння від вічних мук. Людина, яка приймає рішення залишити гріховне життя й вибирає вірити в жертву Ісуса, отримує життя вічне. Щоб бути слухняним, потрібно платити ціну, алем наслідок цього вибору – велике благословення.

Ісус нічого не робив від Себе

«Тоді Я сказав: Ось іду, у зводі книжки про Мене написано, щоб волю чинити Твою, Боже!» (Євр. 10:7)

За все Своє земне життя Христос не прийняв жодного рішення від Себе. Усі Свої вчинки й рішення Він узгоджував із Небесним Батьком.

Якось, спілкуючись з іноземцем, я зрозумів, що перекладач краще знає відповіді на мої запитання, ніж мій співрозмовник. Утім, він не дав мені жодної своєї відповіді, а перекладав все так, як говорив його керівник. Коли я запитав перекладача, чому він сам не відповідав, той відповів, що він – перекладач.

Ісус вчився послуху

«І хоч Сином Він був, проте навчився послуху з того, що вистраждав був» (Євр. 5:8)

Біблія констатує факт, що Ісус як Людина вчився послуху. Він не просто народився слухняним, Він навчився цього в стражданнях. Спостерігаючи за біблійними героями, можна побачити закономірне правило: послух приходить через страждання.

Книга Естер описує історію дівчини, яка виявляла особливу слухняність своєму опікунові Мордехая. Коли Естер взяли до дому царя

Ахашверша, вона нікому не розповідала, де народилася, бо так велів Мордехай. Відтак її чоловік не знав, з якого вона народу. Коли його раднику Гаману не сподобалась поведінка Мордехая, він переконав царя видати наказ про знищення всіх євреїв. Тоді під страхом смерті Естер іде до царя, бо знову слухає свого родича Мордехая, щоб заступитися за свій народ. Завдяки її слухняності Гаман був покараний, а євреї врятовані.

Послух Слову Божому

«Ось, сьогодні я даю перед вами благословення й прокляття: благословення, коли будете слухатися заповідей Господа, Бога вашого, які я наказую вам сьогодні, і прокляття, якщо не будете слухатися заповідей Господа, Бога свого...» (Повт. 11:26-28)

Багато людей запитують, чому сьогодні у світі так багато зла? Цей текст зі Слова Божого пояснює все, що відбувається сьогодні в Україні.

Бог пообіцяв усім людям благословення (щастя), якщо вони будуть безкомпромісно виконувати Господні заповіді. Однак 90 відсотків українців жодного разу не прочитали Біблію, навіть можновладці, які присягають, кладучи руку на Біблію, не знають, що там написано. Верховна Рада створює закони, але їхнім маяком не є вічне Слово Божого. Тому ми живемо так, як живемо. Ми зможемо досягнути послуху лише тоді, коли читатимемо Біблію й виконуватимемо її.

Послух батькам

«Діти, будьте слухняні в усьому батькам, бо це Господеві приємне!» (Кол. 3:20)

Другий чітко визначений принцип слухняності – це послух батькам. І

цього найбільше не хочеться робити молодим.

Діти не просто повинні слухатись батьків, а слухатися з радістю й готовністю служити. А цьому вони мають вчитися від батьків.

Якось на конференції, присвяченій вихованню дітей, до мене підійшла жінка років 30. Вона була стурбована тим, що її дитя не слухає з першого разу та ігнорує багато прохань. Я запитав, чи слухає вона свого чоловіка з першого разу й не ігнорує його прохань. Саркастично посміхнувшись, жінка запитала, з якої рації вона має це робити.

Батьки, діти не слухатимуться вас, якщо чоловік не буде слухатися Ісуса, а дружина – чоловіка. Це принцип, який Бог залишив у Своему Слові.

Послух духовній владі

«Слухайтесь ваших наставників та коріться їм, вони-бо пильнують душ ваших, як ті, хто має здати справу. Нехай вони роблять це з радістю, а не зітхаючи, бо це для вас не корисне» (Євр. 13:17)

Одне з великих благословень для людини – послух духовній владі. Саме так було з ізраїльським народом, коли вони слухали священників і пророків. Біблія описує одного юдейського царя, який посів престол у семирічному віці. Його правління перебувало під чітким керівництвом священника. І Бог через цього царя зробив дуже багато реформ і добра для юдейського народу. Але коли помер священник, цар почав робити жакливі речі, і, як наслідок, народ почав страждати (2 Хр. 24).

Послух роботодавцям

«Раби, слухайтесь тілесних панів зі страхом і тремтінням у простоті серця вашого, як Христа!» (Еф. 6:5)

Коли ми вибираємо місце роботи чи навчання, водночас ми вибираємо ще одну владу у своєму житті. Бог через апостола Павла говорить, що ми маємо слухатися цю владу з таким

самим станом серця, як слухаємось Ісуса Христа.

Слухатися – це значить бути відданим цій владі, працювати, як для Господа. А це непопулярно сьогодні. Ми звикли нарікати на керівників, не погоджуватися з їхніми рішеннями, не визнавати їхнього авторитету. Аргументуючи тим, що люди, які керують нами на роботі, не завжди бояться Бога і бувають несправедливі, ми й собі дозволяємо порушувати Божі заповіді й не визнавати їхньої влади.

Тому варто пам'ятати, що вони дають відповідь за себе, а ми – за себе.

Пошана – крок до послуху

«Ви чули, що сказано: око за око, і зуб за зуба. А я вам кажу не противитись злому. І коли вдарили тебе хто у праву щоку твою, підстав йому й другу. А хто хоче тебе позивати й забрати сорочку твою, віддай і плаща йому. А хто силувати тебе буде відбутися подорожжю на мило одну, іди з ним навіть дві. Хто просить у тебе – то дай, а хто хоче позичити в тебе – не відвертайся від нього» (Мт. 5:38-42)

Апостол Павло є яскравим прикладом цієї істини. Кредо його життя: «Я всім боржник». Після зустрічі з Ісусом він повністю присвятив себе проповіді Євангелія, знехтувавши всіма земними благами. Ішов до тих, хто оббивав його камінням і виганяв із міст. Завдяки його пошані до Бога й до людей багато з них змінилися, повіривши в Ісуса Христа.

Шануючи людей, ми захочемо робити для них більше, ніж нас просять. Біблія називає це «другою милею». І зрозуміємо, що служити Ісусу Христу – це привілей, а не покарання.

Тож бажано кожному читачеві, щоб слова, які апостол Павло писав до церкви в Римі, стосувалися й вас: «Ваша слухняність дійшла до всіх...» (Рим. 16:19).

Любомир ТУРЧАК.

Пастор церкви «Благодать». м. Рівне.

Кінець кар'єри

Цей надзвичайний факт означав кінець кар'єри матадора Альваро Мунеро. Він упав у каятті посеред бою, зрозумівши, що тварина не хоче з ним боротися. Як наслідок, матадор став завзятим противником бою биків.

Під час сутички бик наче говорив: «Мене тяжко поранили твої пікадори, хоч я й не зробив їм нічого поганого, але я не хочу з тобою боротися, не хочу».

Мунеро так розповідає про той бій: «Раптом я побачив не роги, а очі бика. Він стояв передо мною і дивився на мене. Просто стояв і дивився, не роблячи спроби напасти. Сама невинність, яку всі тварини мають в своїх очах, дивилася на мене з благанням про допомогу. Це було схоже на крик про справедливість, ідесь глибоко всередині я раптом відчув, що він звертається до мене, як ми звертаємося в молитві до Бога; я не хочу з тобою битися, будь ласка, помилуй мене, адже я не зробив нічого поганого. Вбий мене, якщо хочеш, якщо на те буде воля твоя, але я не хочу з тобою боротися».

І, прочитавши це в його очах, я відчув себе найгіршою істотою на землі і перервав бій. Після цього я став вегетаріанцем і почав боротися проти кориди.

«І зараз звелів Ісус учням до човна сідати і переплисти на той бік раніше Його, аж поки народ Він відпустить. Відпустивши ж народ, Він на гору пішов помолитися на самоті; і як вечір настав, був там Сам. А човен вже був на середині моря, і кидали хвилі його, бо вітер зірвався супротивний. А о четвертій сторожі нічний Ісус підійшов до них, ідуци по морю. Як побачили ж учні, що йде Він по морю, то настрашилися та й казали: Мара! І від страху вони закричали... А Ісус до них зараз озвався й сказав: Заспокойтесь, це Я, не лякайтесь! Петро ж відповів і сказав: Коли, Господи, Ти це, то звели, щоб прийшов я до Тебе по воді. А Він відказав йому: Іди. І, вилізши з човна, Петро став іти по воді, і пішов до Ісуса. Але, бачачи велику бурю, злякався, і зачав потопати, і кричав: Рятуй мене, Господи!... І зараз Ісус простяг руку й схопив його, і каже до нього: Маловірний, чого усумнився? Як до човна ж вони ввійшли, буря вщухнула» (Мт. 14:22-32).

Страх – поняття, відоме всім людям. Зовсім безстрашні люди – хіба тільки в пригодах літературних творах чи у творіх жанру фантастики. В останні часи нас переслідують різноманітні страхи: страх перед війною, страх втратити найкраще майно, втратити заощадження, страх перед природними катаклізмами.

Це й не дивно, адже Христос, пророкуючи учням про ті ж останні часи, говорив, що «...люди будуть мертвіти від страху й чекання того, що йде на весь світ» (Лк. 21:26).

Чи завжди люди жили з такими страхами і тривогами? Читаючи Книгу Буття, ми бачимо, що в наших прародичів – Адама та Єви до гріхопадіння не було почуття страху чи тривоги. Та й чого було їм боятися, коли вони весь час були в Божій присутності, Сам Бог-Творець був їхньою охороною.

Але ось з'являється змії-спокусник з пропозицією переступити через Божу засторогу, і гріх бере верх. І яка велика Божа милість – Бог не лякає, а просто попереджує: «Але з дерева знання добра й зла – не їж від нього. Бо в день їди твоєї від нього ти напевно помереш!» (Бут. 2:17).

Хто хоче померти? Напевне, Адам і Єва

Дещо про страхи

усвідомлювали, що смерть – це зло, та й нащо вмирати, коли Бог дав життя. Проте в житті людей увійшла «корозія» – гріх, а за гріхом і страх: «Почув я Твій голос у раю – і злякався...» (Бут. 3:10).

Чого ти злякався, Адаме? Але пояснення просте – не було б гріха, не було б і страху...

Страх сьогодні посідає чільне місце у світі. Причому все більше й більше різновидів страху продукує сам світ. Недавно зайшов я до магазину комп'ютерної техніки – там централізовано крутили ролики-анонси дорослих фільмів-страшилок на будь-які смаки.

Фільми жахів мають найбільші рейтинги, люди доходять до того, що їм починає подобатись штучний страх з екранів телевізорів чи моніторів комп'ютерів. Переживання цих жахів набуває характеру хворобливої манії.

А як навчилися лякати людей засоби масової інформації! У випусках новин глядачів «зомбують» реальними і надуманими страхами: ось-ось ворожі війська підуть в наступ в різних напрямках, хоча ситуація залишається під Божим контролем, ось серйозне вбивство з тяжкими наслідками в українській глибинці. Бо як не збурити спокій глядачів, як не підняти свій рейтинг серед інших ЗМІ.

«Чим серце наповнене, те говорять уста», – каже Святе Письмо. І якби не було попиту на таке, то таке б і не показували. А попит народжує пропозицію – людям просто це подобається.

Чи підтримує Біблія такий попит людини? Прочитаємо з Книги пророка Ісаї: «Хто ходить у правді й говорить правдиве, хто брідиться зиском насилля, хто долоні свої випорожнює, щоб хабара не тримати, хто ухо своє затикає, щоб не чути про кровопролиття, і зажмурує очі свої, щоб не бачити зла, той перебуватиме на високостях, скельні твердині його недоступна оселя, його хліб буде даний йому, вода йому завжди запевнена!» (Іс. 33:15-16).

Не буду коментувати цього тексту, висновки, дорогі читачі, пропоную зробити вам самим. Скажу тільки, що варто тим, хто прагне бути адекватно обізнаним про все, що діється нині у світі,

дещо вгамувати свою цікавість, щоб не набратися непотрібних страхів.

Але повернемося до тексту, згаданого на початку. Учні побачили Ісуса, що йшов по воді, подумали, що це привид. «І від страху вони закричали...»

Найпершим оговтався Петро і каже до Ісуса, що коли це Він, то щоб звелів і Петрові піти по воді. Петро довірився Христу і пішов по розбуханому морю. Проте згодом він втрачає основний орієнтир – Ісуса – і починає потопати.

Якби Петро дивився лише на Ісуса, а не на величезні хвилі, він би дійшов до Ісуса. Якщо ми дивимось на Христа, ніякі життєві шторми нам не страшні. Тому ворог у використанні всіх можливих страхів, щоб людина не прийшла до Ісуса. Вона ніби й розуміє, де правда і з ким правда, але от дійти до цієї правди їй важко: «А що скажуть рідні чи знайомі, а як зреагують в сім'ї, на роботі?..»

Пам'ятаю, як у момент, коли я вирішив присвятити життя Ісусу Христу, активізувалися «духи злоби піднебесної» з різноманітними страхами. Але я звернувся до Сина Людського – Ісуса Христа, і Він привів мене до остаточного покаяння, а тоді всі страхи розвіялися.

Ісус Христос закликав своїх учнів: «Нехай серце вам не тривожиться! Віруйте в Бога, і в Мене віруйте!» (Ів. 14:1). Що це значить – «і в Мене віруйте!»?

Відповідь знаходимо в цьому ж розділі, у шостому вірші: «Я дорога, і правда, і життя. До Отця не приходять ніхто, якщо не через Мене» (Ів. 14:6).

Дорогий друже, якщо тебе мучать якісь страхи, якщо ти боїшся життєвих буревіїв, біжи до Христа, визнай Його Спасителем і Богом, покайся у гріхах, і всі страхи відпадуть, як непотріб. Тримай Ісуса за орієнтир, не відводь від нього свого духовного зору, і Він проведе тебе крізь життєві шторми, ти пройдеши по розбуханому морю неушкодженим.

Ісус зайшов в човен – і «буря вщухла». Впусти Ісуса у човен свого життя – і вщухнуть всі бурі цього світу.

Б. В..

Лікувальна сила бананів

Банани – один із найбільш недооцінених фруктів. За екзотичністю вони поступаються іншим фруктам, наприклад, манго. Але факт залишається фактом, банани – це смачно, поживно, і в них дуже багато вітамінів та інших корисних речовин, які потрібні нам щодня. У них багато клітковини, сахарози, фруктози.

Часто банани зберігаються вдома по кілька днів, і на них починають з'являтися темні плями.

Але це не означає, що банан зіпсувався. Навпаки, чим темніший банан, тим більше в ньому специфічного позаклітинного білка – фактора некрозу пухлини (ФНП).

Що це таке? Це протиракова речовина, яка допомагає боротися з аномальними клітинами в організмі. Разом з високим рівнем антиоксидантів, яких в бананах теж дуже багато, ФНП зміцнює імунну систему. Японські дослідники з'ясували, що чим сильніше банан дозріває, тим більше в ньому клітковини,

печії і кислотного рефлюксу. Всього один з'їдений банан може принести відчутне полегшення.

Банани допомагають знизити кров'яний тиск. Через те, що в них багато калію, але мало натрію, це чудовий профілактичний засіб від інсульту або серцевого нападу. Це здорова їжа для серця.

Банани дають додаткову енергію. Якщо перед тренуванням ви з'їсте 1-2 банани, це дасть вам додатковий заряд енергії для годинного інтенсивного тренування. Низький глікемічний індекс вуглеводів в бананах, вітаміни та мінерали збіль-

них тілець і гемоглобіну, а значить, підсилює приплив крові.

Банани можна вживати без обмежень, навіть якщо ви страждаєте на виразку шлунка. Їх м'яка кашоподібна текстура обволікає шлунок та захищає його від агресивних кислот.

Банани допомагають впоратися з депресією. А все тому, що містять багато триптофану, який наш організм переробляє в серотонін (той самий «гормон щастя»). Серотонін – нейромедіатор мозку. Він допомагає людині розслабитися, відчути себе щасливою та й просто покращує настрій.

Банани сприяють поліпшенню травлення. А ще мають проносний ефект. У них багато клітковини, яка стимулює регулярні рухи кишечника і забезпечує полегшення при закрепах.

Банани корисні при нервових розладах і ПМС. Вони допомагають регулювати рівень цукру в крові. Ще в них багато вітамінів групи В, які заспокоюють нервову систему і допомагають розслабитися.

Допомагають банани і в терморегуляції тіла. Якщо з'їсти банан в спеку, це допоможе знизити температуру тіла. Те саме можна зробити, наприклад, при застуді.

Але не тільки переспілі банани корисні. Незрілі плоди теж потрібні. У них, зокрема, мало цукру, тому їх можна їсти людям з другою стадією діабету. Крім того, вони містять пробіотичні бактерії.

Через високий вміст крохмалю незрілі банани швидше викликають відчуття ситості.

expres.ua.

Перша Церква

Ще до закладення світу Премудрий Творець знав, що настане момент, коли люди відвернуться від Нього і зникнуть серцями. І за сивої давнини вибрав народ Ізраїлю, щоб явити Себе людям, які втратили Богопізнання. Уся система старозавітних образів і символів була Євангелієм у стислому вигляді.

На жаль, сини Ізраїлю не скористалися своєю великою перевагою – бути представниками Бога. Вони задоволювалися законницькою релігією і не могли передати іншим живі небесні істини.

Та в Бога був план. Його Церква мала звершити роботу, яку не здатні були виконати вожді Ізраїлю. «Побудую Я Церкву Свою», – сказав Христос, – і сили пекла не здатні будуть зруйнувати її». Він дав Церкві Велике Доручення – навчати всі народи, християни їх в Ім'я Отця, і Сина, і Духа Святого, і зберігаючи Його науку.

Церква була створена, щоб звіщати Євангеліє миру, співпрацюючи з Господом у справі спасіння людей. Вона була великою сім'єю, де всі любили один одного, мали серце одне і душу одну. Усе в них було спільним, і вони ділилися один з одним, коли комусь чогось бракувало. А цілєю свого життя вважали свідчення про Воскреслого Спасителя.

Щоб ефективно досягати цієї цілі, перша церква організувала своє життя і діяльність. Апостоли служили словом і молитвою, дотримуючись високих стандартів щодо служителя – «має бути бездоганний, як Божий доморядник, не самолюбний, не гнівливий, не п'яниця, не заводіяка, не корисливий, але гостинний... поміркований, справедливий, стриманий... щоб мав силу навчати в здоровій науці і переконувати противних».

А семи шанованим, повним мудрості братам доручили служіння дияконів, щоб вони дбали про потреби знедолених і незаможних.

Церква перебувала в науці апостольській, у спільноті братерській і в невинних молитвах, згадуючи смерть і страждання Господа і дякуючи за благосло-

влення, які дарувало їм Господнє воскресення.

Люди, які формували церкву, не були ідеальними. Але Досконалим був Той, Хто її утворив і вів. І всі, слухняні вірі, перебували в Його благодаті і милості.

А ті, хто не до кінця посвятив себе Господу, зазнавали суворого покарання. Так сталося з Ананієм і Сапфірою, які здавали слави доброчинців. Вони продали свій маєток і віддали апостолам викуп, сказавши, що це всі гроші. А насправді змовилися приховати частину коштів. Вони думали, що обманюють людей, а насправді обманювали Бога. І через це померли.

Церква не могла виконувати своє покликання, не дбаючи про єдність між собою. «Тож благаю вас, браття, Ім'ям Господа нашого Ісуса Христа, щоб ви всі говорили те саме і щоб не було між вами поділення, але щоб були ви поєднані в одній розумінні та в думці одній» – закликав церкву в грецькому місті Коринті апостол Павло. «Бо Бог не є Богом безладу, але миру».

У листі до цієї церкви апостол суворо засуджує розпусту і неподобство, яке дозволили собі окремі люди. Він наголошує, що в Церкві Божій місця такому бути не може. Через легковажне ставлення до гріха багато людей хворіють і навіть вмирають.

Церква – це Тіло Христа. Він – його Голова, а люди – його члени. Тому в Церкві, як у Тілі, не може бути поділення. Суть її життя і діяльності – любов один до одного і до світу, що гине, тому що Бог є Любов.

Давши Церкві таке високе покликання, Христос не залишив її поза увагою після Свого Вознесіння. І через апостола Івана Він передає Свої настанови громадам з різних міст, закликаючи зберігати свою першу любов і бути вірним у всіх випробуваннях.

І сьогодні Ісус Христос пильнує, щоб Церква дотримувалася Його порядку і була посвячена Своєму покликанню, ревно звіщаючи світові, що гине, Добру Новину про спасіння і Божу благодать.

вітаміну С, вітамінів групи В, калію і антиоксидантів.

Але це далеко не всі корисні властивості потемнілих бананів. Банани мають антикислотну властивість і допомагають позбутися

шують витривалість вашого тіла, а калій запобігає м'язовій судомі.

Банани корисні при анемії. Вони містять необхідну дозу дієтичного заліза, що стимулює вироблення червоних кров'я-

Чи треба «читати» Богові

Бог хоче, щоб ми довіряли Йому всі свої страхи і турботи. Іноді здається, що обставини сильніші за нас, що життя перетворилося на хаос, але це не так. Коли здається, що все навколо руйнується, насправді Бог наводить в нашому житті лад. Саме в таких складних обставинах людина може усвідомити радість, яку дають близькі стосунки з Богом. «Господь близько! Ні про що не турбуйтеся, а в усьому нехай виявляються Богові ваші бажання молитвою й проханням з подякою. І мир Божий, що вищий від усякого розуму, хай береже серця ваші та ваші думки у Христі Ісусі» (Фил. 4:6-7).

Бог може знайти таке вирішення вашої проблеми, про яке ви навіть мріяти не смієте. Багато християн можуть підтвердити це прикладами зі свого власного життя. Але навіть якщо обставини не зміняться, Бог все одно дарує вітиху і мир у серці.

Ісус сказав: «Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається» (Ів. 14:27).

Тому у складних обставинах ми повинні довіряти Богові. У Біблії написано: «... бо ходимо вірою, а не видінням» (2 Кор. 5:7), але це не сліпа віра. Вона базується на

пізнанні Бога, Його характеру, на знанні того, Хто Він і Який Він. Коли автомашини рухаються по мосту, безпека водія і пасажирів залежить від того, наскільки міцний цей міст. Не важливо, що про це думають сам водій і попутники, – усім доводиться довіритися цьому мосту.

Бог хоче, щоб ми вірили Йому, покладаючись на Його надійність, милість, любов, святість і мудрість. Це в наших інтересах. Він говорить: «Я вічним коханням тебе покахав,

тому милість тобі виявляю!» (Єр. 31:3). «Мій народе, – кожного часу надійтеся на Нього, серце своє перед Ним виливайте, Бог для нас – пристановище!» (Пс. 62:9).

Мабуть, усі ми чули вираз – «читати молитви». Насправді говорити так не зовсім правильно. Молитва – це звернення до Бога, це спілкування з Ним. Іван Златоуст навчав: «Під час молитви ми розмовляємо з Богом».

Якби ви зверталися до своїх знайомих,

«читаючи» їм щось, що б вони про вас подумали? Бог – це також Особа, причому набагато вища, ніж ми, тому не треба нічого Йому «читати». Потрібно просто поговорити з Ним про те, що ми насправді думаємо, що в нас на душі, чого ми потребуємо, про що хвилюємося.

Якось один чоловік сказав: «Я читаю молитви і навіть не розумію, що я читаю». Який тоді сенс в такому читанні? Уявіть, що думає Бог, коли чує людину, що звертається до Нього подібним чином. Така молитва не потрібна ні Богові, ні нам самим. Не дивно, що деякі люди при такому читанні молитов починають позіхати, дрімати або думати про щось своє.

Написані молитви можна використовувати лише тоді, коли ми розуміємо, про що в них говориться, коли вони відображають стан нашої душі, бажання нашого серця.

Наші щирі слова значно дорожчі для Бога, ніж гарна молитва, прочитана з молитовника чи завчена напам'ять. Отець Небесний хоче спілкуватися з нами, Його дітьми. І Йому не дуже сподобається, якщо ми будемо звертатися до Нього, тільки щось читаючи. Така молитва ніколи не замінить особистого спілкування з Небесним Отцем.

«Свідки Єгови»: сім найбільших обманів

Кожен, хто стикається зі «Свідками Єгови», може бачити, як легко вони знаходять біблійні вірші на підтримку своїх тез.

Однак реальне знання Біблії «Свідками Єгови» обмежується вирваними з контексту віршами, завченими напам'ять у рамках студювання відповідних тем.

Про неточність цитування Біблії у «Вартовій башті» можна говорити довго. Детальній полеміці присвячено купу публікацій. Наведемо лише кілька показових, найвиразніших «затемнень» в ученні «свідків Єгови».

Біблія «свідків Єгови»

«Свідки» послуговуються власною версією Святого Письма, що називається «Перекладом Нового Світу». На жаль, цей текст дуже сильно зманіпульований, сповнений переінакшень, щоб «допасувати» Святе Письмо до того, чого навчає «Товариство Вартової башти».

«Свідки» переконані, що це найкращий і найточніший переклад, бо так написано у «Вартовій башті»; однак у цьому тексті порушено всі принципи сучасної герменевтики й лінгвістики.

Зокрема, це переклад з англійської. Тобто текстовий рівень такого видання Біблії – приблизно якби «Кобзар» Шевченка перекладали з німецької на угорську.

Зазираючи у цей «переклад», не знайдемо прізвищ перекладачів, тобто це анонімне опрацювання. «Свідки» стверджують, що не важливо знати про компетентність перекладачів, бо цінність перекладу визначається його позитивними рисами. Можна припустити, що головною «перевагою» тут є відповідність вченню «Вартової башти».

«Єгова як ім'я Боже»

«Свідки» велике значення надають імені Божему, об'явленому у Старому Заповіті. Вони вважають усі християнські віровизнання помилковими, бо ті не використовують цього імені. Однак слово «Єгова» є мовним викрутасом, що постав унаслідок помилки.

Гебрейський алфавіт складається лише з приголосних літер. У гебрейській Біблії ім'я Бога записується чотирма літерами JHWH (т. зв. тетраграма, тетраграматон). Але юдеї, зі страху перед негідним вимовлянням імені Божого, читаючи біблійний текст, часто використовували заміники, такі, як Adonaj або Elohim.

У Середньовіччі юдеї-масорети вигадали систему зазначення голосних і дописали до тетраграматону знаки, взяті з імен Адонаї чи Елогім, аби таким чином зазначити, що саме це слово тут потрібно вимовити замість написаного. Люди недовчені прочитали все це разом як «Єгова», Jehowah. Сенс цього – приблизно такий, якби до назви «Київ» підставити голосні слова «місто», і тоді можна стверджувати, що насправді це читається як «Кійво».

Ми нині просто не знаємо, як правильно звучить ім'я Боже. Однак біблеїсти дійшли згоди, що найімовірніша версія – це Ягве.

«Свідки», приперті до стіни, стверджують, що не так важлива вимова, як промовляння імені Божого, але водночас уперто стоять за безсумнівною помилковою формою. Певно, тому, що інакше мусили б змінити назву свого віросповідання.

Натомість «Вартова башта» не забуває допасовувати свою Біблію до науки про ім'я Бога. З цієї метою

«свідки» зважилися на крок неімовірного нахабства: вони просто вставили ім'я Єгова (аж 273 рази!) у Новий Заповіт туди, де в грецькому тексті є слово Kyrios (Господь). Це неприпустиме перекирчування тексту! Якщо ім'я Боже ми знаходимо тетраграматон у текстах Старого Заповіту, то в Новому воно ніколи не з'являється поза грецькою транслітерацією єврейського «алелуя» (Hallelu Jah).

Брошура «свідків» під назвою «Ім'я Боже, яке залишилося навіки» пояснює, що перекладач мав право «повернути» це ім'я, навіть якщо його немає у жодних наявних на сьогодні рукописах, бо початково воно мало виступати у Новому Заповіті, але було усунуте. У процесі перекладу, однак, слід виходити з наявного тексту мовою оригіналу, а не з фантастичних домислів.

Людство має у своєму розпорядженні грецькі рукописи Нового Заповіту, які не містять імені Бога, отож і в перекладі цього не повинно бути. Це питання елементарної поваги до тексту, який перекладаємо.

Слово «Єгова» впроваджене «свідками» до Нового Заповіту також і в тих місцях, які не є цитатами зі Старого Заповіту. Однак вони зробили це тільки там, де їм було потрібно.

Оскільки титул Kyrios (Господь) у Новому Заповіті стосується Бога-Отця так само, як і Ісуса, «свідки» через вибіркове трактування термінології нейтралізували вірші, які підкреслюють божественність Ісуса і Його єдиносутність з Отцем, Богом Ягве.

Наприклад, у Діях апостолів (7:59 і далі) Степан каже: «Господи Ісусе, прийми дух мій» та: «Господи, не постав їм цього за гріх». «Свідки» у другому вірші вважають, що Степан звертається не до Ісуса, а до Єгови.

У Посланні до римлян 10:13 фрагмент про спасіння в імені Господньому змінений у Біблії «свідків» так, щоб можна було прочитати, ніби спасіння звершується в ім'я Єгови. Хоча з контексту видно, що від дев'ятого вірша мова йде про Ісуса.

1 Кор. 2:16 говорить про пізнання задуму Господнього, і тут ідеться про задум Христовий. «Свідки» ж говорять про задум Єгови. Лк. 1:16 і далі говорить про Івана Хрестителя, який навернув багатьох до «Господа, їхнього Бога; він сам піде перед Ним». «Свідки» ж проголошують, що Іван ішов перед Єговою, хоча Новий Заповіт виразно вказує, що він іде перед Христом (Мт. 3:11; Мр. 1:7; Лк. 1:76).

Єдиним критерієм, який визначав, що перекладачі Біблії «свідків» вписували чи оминали ім'я Боже в місцях, які не були цитатами зі Старого Заповіту, була ідеологія, оскільки переклад «свідків» послідовно змінює тексти, які стосуються божественності Ісуса, так, щоб вони набирали інакшого значення. Іншими словами, допасовують текст Святого Письма до доктрини, яку проголошує «Вартова башта».

«Свідки» «підправили» також і Старий Заповіт. До 6828 місць, де зазначено ім'я Ягве, вони додали ще 141, стверджуючи, що юдейські переписувачі усунули це ім'я з первісних текстів і замінили його словом Елогім – чого не підтверджує жоден із юдейських рукописів біблійних текстів.

«Ісус – це «менший» бог і архангел»

«Свідки» відкидають фундамент християнства, яким є віра в божественність Ісуса Христа, вважаючи Його ангелом, якого створив Бог. Вони охоче посилаються на фраг-

менти Біблії, з яких випливає підпорядкованість Ісуса Богові-Отцю, хоча їх легко пояснити тим, що вони стосуються Божого Сина після втілення, тобто після прийняття Ним людської природи.

Божественність Ісуса – надто розлого тема, щоб її тут викласти, а кількість біблійних текстів, що її підтверджують, величезна. Обмежується показом відвертих маніпуляцій, яких допускаються «свідки» у своїй Біблії. В оригінальному (грецькому) тексті прологу Євангелія від Івана (Ів. 1:1) слово «Бог» (Theos) з'являється двічі. Спершу він стосується Бога-Отця, потім – Предвічного Слова, тобто Ісуса.

У перекладі «свідків» цей вірш записаний так: «На початку було Слово, а Слово було у Бога, і богом було Слово», тобто Ісуса названо богом з малої літери. «Свідки» аргументують це браком артикля перед другим «Theos». Тим часом такий запис впливає з принципів граматики грецької мови. Ісус, зрештою, у багатьох інших місцях названий словом Theos з артиклем, що видно, наприклад, із визнання «невірного» Хоми (Ів. 20:28). Натомість є також місця, в яких артикль при слові «Бог» нема, хоча слово стосується Отця (напр., Ів. 1:6 і Ів. 1:13).

Якщо «свідки» вважають Ісуса богом з малої «б», то вони політеїсти, бо вірять у двох богів: більшого і меншого. Відкидаючи віру в Єдиного Бога у трьох Особах, вони впадають у багатобожжя.

У перекладі «свідків» змінено чимало віршів, які підкреслюють божественність Ісуса. Послання до колоссян (1:16-17) у «Перекладі Нового Світу» каже: «за його посередництвом було створене все інше у небесах і на землі, що видиме і що невидиме, чи то престולי, чи начальства, чи уряди, чи власті. Все інше було створене через нього і для нього. Він також є перед усім іншим і за його посередництвом усе інше було покликано до існування». Слово «інше» тут додане, в оригіналі його нема.

Переклад «за його посередництвом було створене» – це також маніпуляція, бо грецький текст виразно стверджує: «В Ньому було створено все».

Наступний приклад можна знайти у Посланні до євреїв (1:8). Цитата зі Старого Заповіту, яка стосується Сина, тобто Ісуса, згідно з «Перекладом Нового Світу» звучить так: «Бог є твоїм тронем навіки». У грецькому оригіналі натомість маємо «трон твій, Боже, навіки» (пор. Пс. 45:7-8).

У Діях апостолів говориться про громаду Божу, яку «набув для Себе кров'ю Своєю». Оскільки цей вірш називає Ісуса Богом, «свідки» додали до нього на кінці слово «Сина», яке повністю змінило сенс вірша: «зібрання Бога, набуто для нього через кров його власного Сина».

Досить курйозною ідеєю є думка, ніби Ісус – це та сама особа, що й архангел Михаїл. Це справді оригінальне твердження, бо на питання Ісуса: «За кого люди вважають Сина Людського?» та: «А ви за кого Мене маєте?» ніхто не відповів, що за архангела Михаїла.

Біблія виразно показує вищість Ісуса над усіма ангелами (Євр. 2:5-8; Об. 14:10). Послання до колоссян застерігає від вшанування ангелів (Кол. 2:18; пор. Євр. 1:4-7), а Христові ми повинні віддати таку ж честь, як Богу-Отцю (Ів. 5:23). У 1 Сол. читаємо: «Бо Сам Господь із наказом, на голос архангела та при сурмі Божій, зійде з неба» (4:16). Отже, архангел – це особа, відмінна від Господа. Підтверджує це 2 Сол. 1:7: «... коли з'явиться з неба Гос-

подь Ісус з ангелами сили Своєї».

«Свідки», аби легше ідентифікувати Ісуса з архангелом Михаїлом, змінили у своїй Біблії цей вірш: «сам Господь зійде з неба (...) з голосом архангельським і трубою Божою». І на підставі свого фальшування доводять, що оскільки Ісус має архангельський голос, то Він – архангел.

«Святий Дух як електрична енергія»

«Свідки» у публікаціях та своїй Біблії визначення «Дух Святий» пишуть з малих літер. Вони вважають, що це назва «чинної безособової сили Бога», чогось на взірць електроенергії. Однак Святе Письмо відрізняє Духа Святого від сили Божої (Зах. 4:6; Дії 10:38; 1 Сол. 1:5). Сила є рисою Духа Святого, а Він є Даятелем (пор. «щоб ви збагатились у надії, силою Духа Святого», Рим. 15:13; «силою знаків і чудес, силою Духа Святого», Рим. 15:19). Дух Святий названий «Утішителем» (гр. Parakletos), Який усього навчить і все нагадає (див. Ів. 14:16, 26; 15:26; 16:7). Так названо і Бога-Отця (див. 2 Кор. 7:6; пор. Іс. 51:12), і Сина Божого (див. Ів. 14:16 і 1 Ів. 2:1).

Новий Заповіт навчає про божественність Святого Духа, а «свідки» відкидають це. У 1 Кор. читаємо: «Хіба ж не знаєте, що ваше тіло – храм Святого Духа?» (6:19), «прославляйте Бога у вашому тілі» (6:20). Ми – святиня Бога, бо Дух Святий мешкає в нас (див. 1 Кор. 3:16). Обманути Духа Святого – це обманути Бога (Дії 5:3).

У перекладі «свідків» чимало маніпуляцій, аби з Духа Святого як Когось зробити духа як щось. У 1 Тим. взагалі усунуто слово «дух». У грецькому оригіналі читаємо: «А Дух виразно промовляє». Замість цього у тексті «свідків» маємо: «Натхнений вислів виразно промовляє». Іменник «рпнеума» передано через вираз «натхнений вислів», бо ж «свідки» навчають, що Дух Святий – то не особа, а тому промовляти не може.

«Ісус помер на палі»

Якщо хтось переглядав «Вартову башту», то напевно бачив ілюстрації, які показують Ісуса, прибитого до простої палі. «Свідки» стверджують, що грецьке stauros, перекладене як «хрест», насправді означає палю.

У класичній грецькій мові (тобто у період до V-IV ст. до н. е.) це і справді було так: stauros означало палю або стовп. Проте з часів Гомера мова змінилася. Слово stauros набуло нових значень, і за часів Ісуса ним називали все, що високо підносилося на вертикальній палі, отже, застосовувалося також і до розп'яття. Стосовно самої палі – то вже радше вживали слово skolps.

Тобто згадане stauros не є однозначним словом. Отож як воно має бути перекладене? З археологічних та історичних даних відомо, що під час езекуції засуджених прибивали як до простих стовпів, так і до стовпів у формі хресто-, Х- і Т-подібних. Ісус же був прибитий до стовпа, перехрещеного балкою.

Знаємо про це не тільки з переказу. Ламання ніг засудженим не мало б жодного сенсу, якби ті були прибиті до простого стовпа. Але після прибиття з розпростертими руками людина поступово душилася і мусила спиратися на пробиті стопи, аби зачерпнути повітря. Смерть на хресті наставляла від удущення, коли засуджений уже не мав сили підтягнутися для вдиху. Ламання гомілок не давало засудженому спертися навіть на пробиті ноги, тіло повисало на руках і швидко наставляла смерть.

Ісусові не перебивали ніг, але не тому, що Він був прибитий до стовпа, а тому, що на момент розпорядження про це Він уже не жив. Крім того, читаємо, що над головою Ісуса було вміщено напис (Мт. 27:37), а не над Його руками, витягнутими догори. Напис над головою міг бути розміщений тільки тоді, коли руки були розпростерті. Окрім того, на руках Воскреслого були сліди цвяхів, а не одного тільки цвяха, як це випливає з ілюстрації в «Вартовій башті».

Чому «свідки» так сильно наполягають на тому, що зняття страти Ісуса не мало форми хреста? Таким чином вони відмежовуються від усіх християн, заперечуючи знак, що визначає нашу автентичність.

«Життя по смерті не існує»

Ісус до розп'яття поруч розкаюного розбійника сказав: «Поправді кажу тобі: сьогодні будеш зі Мною в раю» (Лк. 23:43). «Свідки» перекирчують сенс Христової обітниці, переносячи її далеко в майбутнє. За їхньою версією, після смерті розбійник не існував, бо безсмертної душі немає, але після встановлення раю на землі він буде знову покликаний до існування.

Тому згаданий вірш у «свідків» звучить так: «Поправді кажу тобі сьогодні: будеш зі Мною в раю». І справді, «диявол криється в деталях». У цьому разі пересування розділового знаку змінює сенс слів Христа.

«Бог як противник переливання крові»

На завершення – ще один «туман», якого напускають «свідки». Можна було би сприйняти це як невинне дидактичне, якби не факт, що ця ідея призводить до численних трагедій. «Свідки» проголошують, що ті, кому переливають кров, звершують гріх, рівний ідопоклонству.

Кров та утримання від неї, як і її культова цінність, утратили своє значення з моменту пролиття жертовної крові Ісуса (див. 1 Ів. 1:7). Порада Якова не споживати їжі з кров'ю (Дії 15:20), дана християнам, обґрунтована виключно контактами зі сповідниками юдаїзму (див. Дії 15:21). Ішлося про неспокушування тих, які залишалися при Старому Заповіті (пор. 1 Кор. 10:32). Ап. Павло писав: «Я став як юдей для юдеїв, щоб юдеїв придбати» (1 Кор. 9:20). У Діях 15:29 читаємо: «Добре робите, коли будете берегтися цього», а отже, заборона споживати кров не була беззастережним наказом, а тільки вказівкою тактовної поведінки стосовно юдеїв.

Однак у Святому Письмі також написано: «Їжте все, що на торговлиці продається, нічого не розпитуючи заради сумління» (1 Кор. 10:25), а також: «Все, що Бог створив, – добре, і не слід нічого відкидати, коли його з подякою приймати, бо воно освячується словом Божим і молитвою» (1 Тим. 4:4). Зрештою, «Царство Боже – не пожива і питво...» (Рим. 14:17).

Хоча «свідки» не практикують ритуального забивання тварин, складно зрозуміти, чому «Вартова башта» пов'язує споживання в їжу крові тварин із переливанням людської крові. Ісус навчав, що порятунок людського життя має першість навіть над дотриманням шабату. Тим сумнішою є відмова від переливання крові тільки на підставі того, що у 40-х роках XX ст. така ідея прийшла до голови тодішньому керівнику «Товариства Вартової башти» Натану Кнорру.

Розмовляючи зі «свідками», треба пам'ятати, що рядові члени цієї організації – це люди, яких вона обдурила і якими маніпулює. І ставитися до них із повагою, проявляючи любов.

Роман ЗАЙОНЦ.
CREDO.

ІСТОРІЯ З ЖИТТЯ

Як я вирвався із секти

Хочу розповісти вам про те, як мені вдалося вирватися з секти, яка, мов кліщами, втримувала мене довгі роки. Керівництво цієї секти регулярно витягувало з мене гроші, не давало вільно думати і самостійно приймати рішення. І я котився вниз, заражений керівництвом цієї секти і натовпами сектантів.

Ще перебуваючи в цій секті, я читав багато статей про те, як не потрапити в секту, але саме це й сталося! Я був одним з тих «бездумних» зомбі-сектантів!

Я відзначав свята тільки так, як мені говорила секта!

Я бачив життя таким, яким його змальовувала секта!

Я був таким самим, як і всі сектанти!

Моє життя поволі руйнувалося, і в цьому була винна секта! Я пишу цю історію, щоб жоден з вас не потрапив туди!

Отже, що це за секта? Як в неї не потрапити і як вирватися з неї, якщо вже потрапив? Назва цієї секти — секта алкоголіків, курців і «звичайних» людей. Так-так, я не помилився. Саме ця секта і нищила повільно і планово моє життя. Живучи, як всі, насправді я жив під диктовку того, що прийнято правилами цієї секти.

Усі курять, і я курю...

Лише той, хто бє свою дружину, її і любить...

У свята не можна працювати, треба тільки їсти і пити...

20 років? Пора заміж, а то залишишся «старою дівою»...

У кожного «нормального» чоловіка повинна бути коханка.

Головне в житті — посадити дерево, побудувати дім і народити сина...

Гріх не випити на Новий рік.

Саме цьому вчить ця секта! І вона зуміла захопити у свої тенета багато людей. І все ж я вирвався з неї. І допоміг мені в цьому Бог! Ісус Христос, про Котрого в цій секті не так часто, але говорять. Особливо під час свят. Живий Господь Ісус Христос через Своє Слово і любов вирвав мене з цієї секти і дав мені нове життя!

Не вірите?

Помоліться цією молитвою від щирого серця, і Він вирве вас із секти зомбованих алкоголіків, курців і «звичайних» людей!

«Отче Небесний! Я приходжу до Тебе в молитві, усвідомлюючи свою гріховність. Я вірю Твоєму Слову. Вірю, що Ти приймаєш кожного, хто приходить до Тебе. Господи, прости всі мої гріхи, будь милостивий до мене. Я не хочу жити так, як досі. Я хочу належати Тобі, Господи Ісусе! Увійди в моє серце, очисти мене. Будь моїм Спасителем і Паном. Керуй моїм життям так, як Ти хочеш. Дякую Тобі за те, що Ти чуєш мою молитву, і вірою приймаю Твоє спасіння. Дякую Тобі, мій Спасителю, за те, що Ти прийняв мене таким, яким я є. Амінь».

Сьогодні я щаслива людина, бо живу вільним від сектантських законів життям! Ви теж можете бути щасливими — якщо захочете.

Андрій КУКЦЕНКО.

Церква «ВІФАНІЯ»

м. Львів, вул. Жовківська, 8 (р-н Підзамче)

НЕДІЛЯ – 10, 18 год.

ПОНЕДІЛОК – 19 год. (молодіжне служіння)

СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.

ВІРУЮ

УВАГА!

Щонеділі о 8:00 та о 15:00
ДИВІТЬСЯ
християнську телепередачу «Вірую»
на каналі ТРК «3-студія»

Стежте за програмою телепередач

Християнська церква
www.bethesda-church.org

Богослужіння відбувається:
Неділя - 11:00
П'ятниця - 18:30

За адресою:
м. Львів, вул. В. Великого, 4
Чекаємо вас!

Біблія і привиди

Чи існують привиди? Відповідь на це питання залежить від того, що мається на увазі під терміном «привид». Якщо він означає «духовні істоти», тоді відповідь ствердна. Якщо ж цей термін означає «духи померлих людей», то відповідь — «ні». Біблія відкриває нам, що існують духовні істоти, як добрі, так і погані. Але Біблія відкидає ідею, що душі померлих людей можуть залишатися на землі і являтися живим.

«Як людям призначено вмерти один раз, потім же суд» (Євр. 9:27). Ось що відбувається з людською душею-духом — суд. Результатом цього суду буде небо для віруючого (2 Кор. 5:6-8; Фил. 1:23) і озеро вогняне — для невіруючого (Мт. 25:46; Лк. 16:22-24). Посередині нема нічого. Неможливо залишатися на землі в духовній формі «привидів». Якщо привиди й існують, то, згідно з Біблією, вони не можуть бути безтілесними духами померлих людських істот.

Біблія вчить, що існують духовні істоти, які можуть появлятися в нашому фізичному світі. Вона називає ці істоти ангелами і демонами. Ангели — це духовні істоти, що вірно слу-

жать Богові. Ангели праведні, добрі і святі. А демони — занепалі ангели, що збунтувалися проти Бога. Вони злі обманці й руйнівники.

Відповідно до Біблії (2 Кор. 11:14-15), вони маскуються під «ангелів світла» і «слуг правди». І можуть видавати себе за померлих людей.

Історію про злих духів знаходимо в Євангелії від Марка 5:1-20. Легіон демонів вселився в чоловіка і використав його, щоб мешкати на кладовищі. У цій історії нема згадки про привидів. Це був випадок, коли демони захопили контроль над звичайним чоловіком, щоб залякувати людей в цій місцевості. Демони прагнуть лише «красти й убивати та нищити» (Ів. 10:10). Вони зроблять все

можливе, щоб ввести людей в оману, відвернути їх від Бога.

Це одне з пояснень активності «примар» сьогодні. Як би їх не називали — привидами, вампірами чи полтергейстом, це робота демонів.

А як щодо медіумів, які стверджують, що викликають померлих і отримують від них правдиву й цінну інформацію? Знову-таки, потрібно пам'ятати, що мета демонів — ввести нас в оману. У результаті такого сеансу люди будуть вірити медіуму, а не Богові, і злий дух отримає владу над ними.

Інтерес до паранормальної активності дедалі зростає. Появилися люди, які називають себе «мисливцями за привидами» і за певну ціну готові звільнити ваш дім чи квартиру від привидів. Медіуми, спиритичні сеанси і карти таро все частіше вважаються нормою. Людській природі властиво цікавитися існуванням духовного світу.

На жаль, замість того, щоб шукати правду про духовний світ, спілкуючись з Богом і вивчаючи Його Слово, багато людей дозволяють ввести себе в оману.

Відповідь на молитву

Один багатий фермер, житниці котрого мало не розвалювалися від запасів зерна, часто промовляв молитву «за бідних і тих, хто в потребі», яка для нього вже стала звичною. Молячись, він завжди додавав прохання: «Боже, згадай про бідних і голодних і задовольни їх бажання!».

Але сам фермер не допомагав нікому, він тільки очікував, щоб все це зробив Бог. Одного разу, коли фермер знову молився «за бідних і голодних», його син сказав:

— Тату, можна мені взяти половину того зерна, що у твоїх коморах?

Здивований проханням, батько запитав:

— А для чого воно тобі? Що ти будеш з ним робити?

— Я відповім на твою молитву!

Церква «БЛАГОДАТЬ»

с. Софіївська Борщагівка, вул. Київська, 40

НЕДІЛЯ – 10 год.

СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.

Церква «ГОЛГОФА»

м. Львів, вул. Скрипника, 2-а (р-н Сихів)

НЕДІЛЯ – 10, 18 год.

СЕРЕДА – 19 год. (молодіжне служіння)

ЧЕТВЕР – 18.30.

Телепрограму «Вірую» дивіться в Інтернеті на viryu.at.ua, YouTube, CNL-Україна, у кабельних мережах і в цифровому форматі на телеканалі РАІ (вівторок, четвер і субота о 17-й годині). На CNL-Україна і на телеканалі РАІ (вівторок, четвер і субота о 8-й ранку) дивіться християнську телепрограму «Одвічні істини».

ЗАПРОШУЄМО НА СЛУЖІННЯ В ЦЕРКВАХ ХРИСТІАН ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ:

Івано-Франківська область:

БУРШТИН, вул. Міцкевича, 28; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
КОСІВ, вул. Горбоваго, 8; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 18 год.;
КАЛУШ, вул. Козоріса, 20; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
КОЛОМІЯ, вул. Верещинського, 9; НЕДІЛЯ – 10, 14 год., СЕРЕДА – 18 год.;
КОЛОМІЯ, церква «Віфлєм», вул. Майданська, 1а; НЕДІЛЯ – 10, год., ЧЕТВЕР – 18 год.;
КОРШІВ, вул. Шевченка, 5; НЕДІЛЯ – 10.30, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
НАДВІРНА, вул. Вагилевича, 16; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год., СЕРЕДА – 19 год.;
РОГАТИН, вул. Богуна, 2; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
РОЖНЯТИВ, вул. Шевченка (біля базару); НЕДІЛЯ – 9.30, СЕРЕДА – 18 год.;
ТЛУМАЧ, вул. Винниченка, 42; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА – 20 год.;
ТИСМЕНИЦЯ, церква «Благодать» вул. Л. Українки, 2-б; (ТЦ «Хутрове місто», 3-й пов.)
НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА – 19 год.;
СТЕЦЕВА Снятинського р-ну, вул. Миру, 2-б; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
УТОРОПИ, вул. Центральна; НЕДІЛЯ, П'ЯТНИЦЯ – 10 год., СЕРЕДА, СУБОТА 17 год.

Львівська область:

РАДЕХІВ, вул. Рильського, 1; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
ВЕЛИКІ МОСТИ, вул. Шевченка, 28; НЕДІЛЯ – 10 год., ПОНЕДІЛОК, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
ПЕРЕМІШЛЯНИ, вул. Галицька, 15; (Дім побуту); НЕДІЛЯ – 14.30 год.;
ЧЕРВОНОГРАД, вул. Ключівська, 18-а; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год., ВІВТОРОК – 18.30 год.;
СОКАЛЬ, вул. Леонтовська, 15; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
СОСНІВКА, вул. Лісна, 5-а; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год., ВІВТОРОК – 19 год.;
САМБІР, вул. Січ. стрільців, 49; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.

Рівненська область:

КОСТОПІЛЬ, вул. Сидорова, 5 б; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
СТЕПАНЬ, вул. Прибережна, 26; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., СЕРЕДА, СУБОТА – 19 год.;
с. ГОЛИШІВ Рівненського р-ну, вул. Молодіжна, 10; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 19 год.;
ГОЩА, пров. Пекарський, 10; НЕДІЛЯ – 11 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.

м. Чернівці:

вул. Героїв Майдану (колишня Червоноармійська), 24б; НЕДІЛЯ – 9 і 17 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
вул. Університетська, 23; НЕДІЛЯ – 9 год., ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
бульвар Героїв Сталінграда, 9; НЕДІЛЯ – 9 і 17 год., П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
вул. Горіхівська, 32 (на румунській мові); НЕДІЛЯ – 9 год., ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
вул. Івана Підкови, 18 (Садгора); НЕДІЛЯ – 9 год., ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 20 год.;
Театральна площа, 6; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год.

Сумська область:

КОНОТОП, вул. Клубна, 73 а; НЕДІЛЯ – 10 год., ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18 год.

Хмельницька область:

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ: вул. Березнева, 5; НЕДІЛЯ – 9, 15 і 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
вул. Миру, 92 б; НЕДІЛЯ – 17 год., ЧЕТВЕР 18 год.;
ЛЕТИЧІВ, вул. І. Франка, 35/1; НЕДІЛЯ – 10 год.;
НЕТИШІН, вул. Шевченка, 6; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., ВІВТОРОК – 19 год.;
ВОЛОЧИСЬК, вул. Незалежності, 46; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ:
Нігинське шосе, 8-а; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ПОНЕДІЛОК, СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
вул. Молодіжна, 16; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА – 18 год.;
пр. Амбулаторний, 14-а; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ВІВТОРОК, СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
вул. Драгоманова, 4; НЕДІЛЯ – 9, 12 год., ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
ГОРОДОК, вул. Індустріальна, 2; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
ІЗЯСЛАВ, вул. Рози Люксембург, 4; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
СЛАВУТА, вул. Михайлова, 27; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
вул. Паперника, 94; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., ЧЕТВЕР – 19 год.

Тернопільська область:

ТЕРНОПІЛЬ: вул. Квітова, 19; НЕДІЛЯ – 10, 18 год.;
вул. Довженка, 4; НЕДІЛЯ – 10, 18 год.;
ШУМСЬК, вул. Вілійська, 12-а; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год.;
БУЧАЧ, вул. Коцюбинського, 2; НЕДІЛЯ – 10 год.;
ЗБАРАЖ, вул. Грушевського, 31; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год.;
ЗАЛИЩИКИ, вул. Чубинського, 8; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
ТЕРЕБОВЛЯ, вул. Шевченка, 29-а; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год.;
ЛАНІВЦІ, вул. Відродження; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год.;
МОНАСТИРИСЬКА, вул. Січ. стрільців, 24 (зал військомату); НЕДІЛЯ – 10, СЕРЕДА – 19 год.;
с. ГРИМАЙЛІВ, вул. Лук'яновича, 3; НЕДІЛЯ – 10 год.;
ЗБОРІВ, вул. Козацька, 25; НЕДІЛЯ – 11, 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
БЕРЕЖАНІ, вул. Валова, 4; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 20 год.;
КОПИЧИНЦІ, вул. Л. Українки, 27; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 20 год.;
ГУСЯТИН, вул. Надзерна, 1; КОЗОВА, вул. Шкільна, 13;
ВИШНИВЕЦЬ, вул. Стуса, 20; ЧОРТКІВ, вул. Незалежності, 76;
с. КАМ'ЯНИК, вул. Тернопільська;
с. СТРУСІВ, вул. Миру, 26.

ІТАЛІЯ

Церква «ІСУС СПАСИТЕЛЬ», Viale Giorgio De Chirico, 73, Top Sapienza, Roma,
НЕДІЛЯ – 13.30 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
тел. +39 (329) 735-26-92.

Дорогі друзі!
СлухайтеХРИСТІАНСЬКІ
РАДІОПЕРЕДАЧІ

І програма Українського радіо:

ЩОПОНЕДІЛКА

о 20.30 — «Жива надія»

ЩОСУБОТИ

о 20.30 — «Віра. Надія. Любов»

ЩОНЕДІЛІ

о 19.40 — «Відвертість»

ЩОСУБОТИ

о 20.00 — «Вірую»

о 20.35 — «Людина і вічність»

о 22.45 — «Вірою і знаю»

ЩОПОНЕДІЛКА

о 20.45 на хвилі «Променя» —

передача для дітей «Стежинка»

ЗАПРОШУЄМО
НА БОГОСЛУЖІННЯ
в Івано-Франківській церкві
християн віри євангельської:

ЩОСЕРЕДИ –

о 19 год.,

ЩОНЕДІЛІ –

о 10 та 18 год.,

ЩОПОНЕДІЛКА –

молодіжне

служіння о 19 год.

Адреса:

м. Івано-Франківськ,
вул. Мочульського, 1;
(на Майзлях).

Тел. для довідок
(0342) 78-17-03.

ВІРУЮ

№ 3 (206)
березень 2016 р.
Виходить щомісяця

Засновник — Івано-Франківська християнська
місія милосердя «Добрий самарянин»

Газета видається на добровільні пожертвування

Р/р 26002000007923, ПАТ «Укрсоцбанк»,
МФО 300023, код 20559726

Редактор Олег КАРПЮК

Адреса редакції: 76002, м. Івано-Франківськ,

вул. Мочульського, 1;

тел./факс (0342) 50-10-19, факс 50-10-21

E-mail: dobry.samar@gmail.com

Наша сторінка в інтернеті: viryu.at.ua

Газета віддрукована
в Івано-Франківській друкарні «Місто НВ».
Обсяг — 1,86 умовного друкованого аркуша.
Тираж — 60000 примірників. Замовлення № 923.
Редакція не завжди поділяє погляди авторів.